

фото Павла Березюка

Chwila samostanowienia Момент самовизначення

Ostatnio odnosi się wrażenie, że w mediach królują dwa tematy – rosyjska interwencja na Ukrainie i «Prawy Sektor». Dziś gościem «Monitora Wołyńskiego» jest przewodniczący «Prawego Sektora» na Wołyniu, deputowany Łuckiej Rady Miejskiej Pawło Danyliczuk.

– Kim Pan jest w życiu?

– W ciągu ostatnich dziesięciu lat jestem ukraińskim nacjonalistą. Od pierwszych lat studiów jestem członkiem młodzieżowych organizacji nacjonalistycznych. Następnie był okres dorosłej polityki, z której trafiłem na oba Majdany. Byłem aktywnym uczestnikiem Pomarańczowej Rewolucji oraz Majdanu 2013-2014. Przez całe swoje świadome życie zajmuję się nacjonalno-patriotycznym wychowaniem młodzieży, organizacją obozów młodzieżowych i różnych innych przedsięwzięć.

– Gdzie Pan się urodził?

– We wsi Targowica w rejonie młynowskim na Równińszczyźnie. Targowica to znane kiedyś miasteczko. Było takim do tej pory, póki sowieci nie zrujnowali go. Rodzice – nauczyciele z wykształcenia.

– Kiedy przychodzi moment identyfikacji siebie jako nacjonalisty?

– Czuję się nacjonalistą już od szkolnej ławy. Miałem dobrych nauczycieli, zwłaszcza z historii i języka ukraińskiego. Zawsze interesował mnie trudny los narodu ukraińskiego. Nie widziałem zrozumieć, dlaczego Ukraińcy w ciągu całej swojej historii nie potrafili wybudować Państwa Ukraińskiego, dlaczego zawsze mieliśmy tylu zdrajców. Wizja ukształtowała się podczas studiów, kiedy zostałem członkiem Młodzieżowego Kongresu Nacjonalistycznego. Zostałem wówczas wyszkolony i wyraźnie zrozumiałem, czym jest ideologia nacjonalizmu, co z nią robić, jaki jest jej cel. Celem nie jest faszyzm czy nazizm, lecz zdrowa, normalna działalność i ideologia każdego normalnego przedstawiciela tego czy innego narodu, który pragnie normalnego rozwoju swojego narodu we własnym państwie.

– Czy Pana rodzina ma nacjonalistyczne tradycje? Czy był Pan zaprogramowany na taką wizję?

– Nie, nie mogę powiedzieć, że byłem zaprogramowany. To był mój własny wybór.

– Czyli rodzina pozostawała bierna?

– Podobnie jak większość rodzin w trudnych latach 90-tych, kiedy nie było pieniędzy, kiedy pracownikom instytucji budżetowych nie wypłacano pensji. Panowało krytyczne podejście do państwa, które nie wykonywało tych funkcji, których od niego oczekiwali obywatele. Dla większości rodzin, na pierwszym miejscu była kwestia przetrwania. Przyczyną tej działalności, którą się zajmuję, były moje własne przekonania.

Ostatnim czasem składaється враження, що в медіапросторі присутні лише дві теми – російська інтервенція проти України і «Правий сектор». Сьогодні гість «Волинського монітора» – керівник «Правого сектора» на Волині, депутат Луцької міської ради Павло Данильчук.

– Як Ви позиціонуєте себе в житті?

– Останні роки десять позиціную себе українським націоналістом. Із перших років навчання в університеті перебуваю в лавах молодіжних націоналістичних організацій. Потім був період дорослішої політики, з якої дійшов до обох Майданів. Я активний учасник і Помаранчевої революції, і Майдану 2013-2014 рр. Усе своє свідоме життя я займаюся національно-патріотичним вихованням молоді, організацією молодіжних таборів і різних інших акцій.

– Де народилися?

– У селі Торговиця Млинівського району Рівненської області. Торговиця – це знане колись містечко, доки «совєти» його не зруйнували. Батьки – вчителі за освітою.

– Коли з'являється відчуття себе націоналістом?

– У мене з'явилося ще на шкільній лаві. Мені пощастило з учителями, особливо з історії та української мови. Я завжди цікавився складною долею українського народу. Я не міг зрозуміти, чому українці протягом усієї своєї історії не могли збудувати Українську Державу, чому у нас завжди було так багато зрадників. Бачення сформувалося у студентські роки, коли я став членом Молодіжного націоналістичного конгресу, де пройшов вишкіл і для себе чітко зрозумів, що таке ідеологія націоналізму, що з нею робити, якою є її мета. Метою є не фашизм і нацизм, а здорова і нормальна діяльність та ідеологія для будь-якого нормального представника тої чи іншої нації, який прагне нормального розвитку своєї нації у своїй власній національній державі.

– Ваша родина має національно свідомі традиції? Ви були запрограмовані на таке бачення?

– Ні, я б не сказав, що я був запрограмований. Це була моя власна воля.

– Тобто родина була пасивною?

– Як і більшість родин у складні 90-ті роки безгрошів'я, коли працівникам бюджетної сфери роками не виплачували зарплату. Панувало критичне ставлення до сучасної держави, яка не виконувала тих функцій, виконання яких від неї очікували громадяни. Для більшості родин на першому місці стояла проблема виживання. До тієї діяльності, якою я займався, мене спонукали мої власні переконання.

Quo vadis, Україно

Quo vadis, Ukraino?

сторінка 4

Справжнє свято польської та української поезії

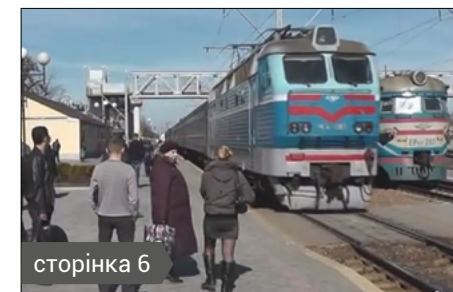
Prawdziwa celebrazja polskiej i ukraińskiej poezji

сторінка 5

Що може зробити для переселенців громадянське суспільство

Co może zrobić dla przesiedleńców społeczeństwo obywatelskie

сторінка 6

Хто буде палити твої костюми?

Kto będzie palił twoje garnitury?

сторінка 8

Може розповісти про кожен закуток Луцька
Potrafi opowiedzieć o każdym zakątku Łucka

сторінка 10

– *Można zostać wychowanym w sensie nacjonalistycznym, aleni gdy nie zostaje świadomym tego wyboru. Chwila samostanowienia jest bardzo ważna. Przychodzi ona do każdego pod wpływem jakiegoś mocnego czynnika. Co dla Pana było takim czynnikiem?*

– Potrzeba zewnętrzna. Spotkałem ludzi o podobnych poglądach i rozumiałem, że możemy coś zmienić.

– *Jest Pan faktycznie rówieśnikiem ukraińskiej niezależności.*

– Tak, rozpocząłem naukę w szkole tydzień po otrzymaniu przez Ukrainę niezależności.

– *I w ciągu tego czasu zrozumiał Pan, że w kraju dzieje się coś nie tak.*

– Oczywiście. Wówczas rozumiałem, że trzeba mieć młodych ludzi o podobnych poglądach do moich, z którymi można walczyć o Ukrainę ukraińską. Rozumieliśmy, że ona nie jest ukraińska, że się nie rozwija i nie realizuje wszystkich swoich potrzeb jako państwo.

– *Ale przecież nikt nie wie, jaka musi być Ukraina ukraińska...*

– Nacjonałiści wyraźnie to pokazują, podobnie do nacjonalistów z innych krajów. Potrzebna jest realizacja dążeń narodowych w swoim państwie. My widzimy, że Ukraina pozostawała postradziecka, w kraju bardziej uwieczniana była sowiecka przeszłość, niż ideały narodu

– *Ale obecnie Doncow ze względu na swój kształt jest anachronizmem. Czy trzeba ślepo trzymać się idei Doncowa?*

– Nie, tego nie trzeba robić. Niektóre sformułowane przez niego zasady są i zawsze będą aktualne, ale nacjonalizm jako ideologia także powinien dynamicznie się rozwijać zgodnie z wymaganiami współczesności. Bez tego on rzeczywiste stanie się anachronizmem i nie będzie ciekawy dla współczesnego społeczeństwa.

– *Moim zdaniem moc Prawego Sektora (dalej w tekście PS, - red.) jest w jego wielonarodowości. Nie znam do końca struktury PS, może ją idealizuję, ale na Majdanie hasła «Śmierć wrogom!», «Sława Ukrainie!» i «Ukraina przede wszystkim!» wykrzykiwali wszyscy – od kijowskich Żydów do krymskich muzułmanów.*

– Jest to osiągnięciem Majdanu, który zjednoczył kraj: nacjonalistyczne hasła stały się aktualne dla wielu narodowości, których przedstawiciele zrozumieli, że oni też mogą być ukraińskimi nacjonalistami. Wcześniej istniał stereotyp ukraińskiego nacjonalisty: haftowana koszula, wyłącznie język ukraiński i inne znane atrybuty. PS i rewolucja na Ukrainie obaliły go.

– *Ludzie mojego pokolenia wychowani w duchu antykomunistycznym byli raczej kosmopolitami. Rozumieliśmy, że tylko wspólnie z całym światem obalimy Hydrę komunizmu. Ktoś z moich znajomych został członkiem UNA-UNSO, ktoś zupełnie się rozczarował i wyprowadził się z kraju. Ale wszyscy mówili jedno: nie mamy wizji Ukrainy jednolitej Ukrainy, nie mamy „instrukcji obsługi”. Kto obecnie może stać się źródłem takich idei?*

– Myślę, że idee dla współczesnego ukraińskiego nacjonalizmu może generować PS. To nowa organizacja, która może stać się moderną nacjonalistyczną jednostką. Oczywiście w tej chwili jest nam bardzo trudno stać się taką organizacją w związku z tym, że na Ukrainie obecnie odbywa się szkalowanie PS.

– *Prawy Sektor to...*

– To nacjonalistyczny ruch społeczny, który ma swój początek na Majdanie, jest to spontaniczne zjednoczenie osób i organizacji społecznych. U podstaw PS – organizacje «Tryzub», UNA-UNSO, «Patriota Ukrainy». Ale większość to młodzi chłopcy, starsze osoby, mężczyźni i kobiety, bez podziału na narodowości i wyznania. Wiek od 18 do emerytalnego.

– *Rewolucja tradycyjnie pożera swoje dzieci.*

– Wdrożenie w życie tej reguły widzimy obecnie codziennie. Naszym zdaniem zakończył się dopiero pierwszy etap rewolucji, wygrana została niewielka bitwa, która zakończyła się dla nas ogromnymi ofiarami. Ale w rzeczywistości widzimy, że po tej niewielkiej bitwie organizacje rewolucyjne nie są nikomu potrzebne, przede wszystkim nowym władzom, które przyszły dzięki tym organizacjom rewolucyjnym. I to, co obecnie ma miejsce w kraju, to raczej wojna przeciwko tym organizacjom rewolucyjnym, niż przeciwko starym władzom. I ogarnia nas obrzydzenie i obraza. Nie rozumiemy, jak można zabijać aktywistów PS. Rozumiem, że można mieć do nich wiele pytań, że nie wszystko robią poprawnie. Ale w tym samym czasie nie są zatrzymywani separatyści, zabójcy naszych chłopaków na Majdanie.

– *Ukrainie grozi rosyjska interwencja, w związku z czym każdy bardzo nieostrożny krok zniechęca i budzi podejrzenia o współpracy z okupantem. PS, Samoobrona i inne siły Majdanu*

nie mają możliwości zrealizowania do końca tych zadań, których realizacja była bardzo ważna w pierwszych dniach. Minister Spraw Wewnętrznych Awakow, niby człowiek z Majdanu...

– Niby...

– *On niby powinien myśleć w taki sposób: jest zewnętrzna interwencja i dalsze jej zagrożenie, więc nie należy prowokować niebezpiecznej sytuacji, jest sygnał do osoby ekstremalnej, jaką był Saszko Biłyj, o niedopuszczalnej działalności, którą on prowadził. Prowadzono jakieś negocjacje, człowiek zaprzestał tej aktywności i nagle likwidują go. Chcieli sprokować PS na strzelaninę, na rebelię? Wielu oczekiwało od PS właśnie takiej reakcji. Dlaczego Pana zdaniem Awakow tworzy taką sytuację?*

– Rzeczywiście, nie wszystko wygląda idealnie i w działalności naszej organizacji, i w kraju. Nie popełnia błędów ten, kto nic nie robi. Sytuacja jest trudna, bo wszyscy razem, i organizacje rewolucyjne, i nowe władze, muszą wykonać olbrzymią pracę, żeby dokonać to, o co walczył Majdan – zmienić system. Z innej strony mamy zagrożenie interwencją wojskową i widzimy, że władze nie są gotowe, aby bronić kraju. Oddają Krym, nie prowadzą normalnej kampanii informacyjnej, a tylko czekają na pomoc z Zachodu, nie mobilizując sił wewnętrznych. Zawieszono wiele procesów lustracyjnych, które zaczęliśmy. Jesteśmy zakładnikami sytuacji, która się złożyła...

– *Może Awakow w tych realiach też ma związane ręce?*

– Kontaktuję się z kolegami z PS na południu i wschodzie. Oni wyraźnie mówią, że organy wewnętrzne są tam absolutnie prorosyjskie i w wielu przypadkach one po prostu czekają na interwencję wojsk rosyjskich, żeby przejść na stronę Rosji. Mówią wprost: «Chcemy być z Rosją, dlatego też w Rosji glinom pozwolono na wszystko». MSW pełni dziś raczej destruktywną rolę. W momencie, gdy Saszko Biłyj był gotów do dialogu, zabito go...

– *Pana zdaniem, czy w interesach SBU leży śledztwo w tych sprawach?*

– Mam taką nadzieję. Przynajmniej mamy lepszy dialog właśnie ze Służbą Bezpieczeństwa Ukrainy. Musimy ją bardzo szybko zreformować, żeby przysłał tam ludzie, którzy potrafią bronić racji stanu. Niestety SBU reaguje niezbyt skutecznie na przejawy separatyzmu i zewnętrzne zagrożenie dla Ukrainy. Ale przynajmniej rozumieją, że sytuację należy zmieniać. Trudno mi powiedzieć, w jakim tempie to będzie się rozwijać.

– *Dowodzi Pan rzeszą młodych i gniewnych, którzy zadają młodzieńcze pytania i „bawią” się militariami...*

– Nie zgadzam się z Panem. Jak można bawić się w to, gdy większość z nich była na Majdanie? Jeżeli chłopcy, którzy wynosili zastrzelonych na ulicy Instytutkiej pobratymców...

– *Ale są osoby, które mówią, że PS w dniu strzelaniny na Majdanie nie było. Jak Pan to skomentuje?*

– Wszyscy mają w tym interes, żeby pokazać, że PS to agenci i prowokatorzy. Wszyscy, którzy byli na Majdanie, wiedzą, że PS przyjął uderzenie na siebie na ulicy Hruszewskiego, prowadził boje od strony Budynku Związków Zawodowych. Są członkowie naszej organizacji, którzy zginęli, którzy zostali ranni. Wówczas nikt nie dzielił protestujących na PS czy Samoobronę. Sam zaczynałem w Samoobronie, tworzyłem Sotnię Samoobrony Wołyńska Sicz. Dla nas to wszystko było wspólne, dlatego że PS także od samego początku też był sotnią Samoobrony.

– *Czy PS ma organ, który dbałby o wewnętrzną samokontrolę moralną. Bardzo prosto jest was obarczyć winą za popularne wśród ludu grzechy: zabrali samochody, biją tych, którzy już nie są przedstawicielami władz, przesada w militariach, egzaltowana młodzież, niepotrzebna demonstracja nielegalnej i legalnej broni, niepotrafią zrobić porządku ze swoimi oddziałami albo pseudooddziałami, które pod marką PS działają w obwodzie.*

– Naszą wewnętrzną samokontrolą jest przede wszystkim ideologia nacjonalizmu, która jest bodźcem do poprawnych działań. Są także ludzie dbający o wewnętrzną dyscyplinę. Co dotyczy zarzutów, to obecnie każdy chętny nazywa siebie Prawym Sektorem. Staramy się reagować na takie przypadki i lokalizować je. Tych, którzy mieli do czynienia z grupami, które nazywają siebie PS, prosimy o zawiadomienie pod telefonem gorącej linii: 068 79 01 132.

– *W jaki sposób można zapanować nad żywiołem młodych ludzi, którzy pragną radykalizmu i wymagają zdecydowanych działań? Co może zrobić PS, żeby podeprzeć w ludziach wiarę w następnych działaniach?*

– Trudno walczyć przeciwko państwowej machinie informacyjnej. Wszystko zależy od tego, jak będziemy pracować dalej i jak będziemy się porozumiewać. Jedną część społeczeństwa wymaga od nas radykalnych działań, druga mówi, że jesteśmy bandytami i prowokatorami. Znajdujemy się między dwoma stanowiskami. Osobiście,

– *Można бути вихованим в націоналістичному руслі, але ніколи не стати свідомим. Момент самовизначення дуже важливий, він приходить до кожного під дією якогось сильного чинника. Що для Вас стало таким чинником?*

– Внутрішня потреба. Я знайшов однодумців і зрозумів, що ми можемо щось змінити.

– *Ви фактично ровесник української незалежності.*

– Так, я пішов до першого класу через тиждень після отримання Україною незалежності.

– *I протягом цього часу Ви зрозуміли, що в державі щось не так робиться.*

– Звичайно. На той час я розумів, що потрібно мати однодумців, молодих людей, з якими можна боротися за Україну українську. Бо ми розуміли, що вона такою не є, вона не розвивається і не реалізує всіх своїх потреб як держава.

– *Але ж ніхто не знає, якою має бути Україна українська...*

– Націоналісти чітко це показують, як і націоналісти інших країн. Це реалізація національних прагнень нації у своїй державі. Ми бачимо, що Україна залишилася пострадянською, де більше увіковічувалися образи «совецької» минушини, ніж національні образи.

– *Але сьогодні Донцов по своїй формі є анахронізмом. Чи потрібно сліпо дотримуватися ідей Донцова?*

– Ні, цього не потрібно робити. Певні засади, сформульовані ним є і завжди будуть актуальними, але націоналізм як ідеологія теж повинен динамічно змінюватися відповідно до потреб сучасності. В іншому випадку він справді стане анахронізмом і не буде цікавим для сучасного суспільства.

– *На мою думку, сила «Правого сектора» (далі PS, - ред.) у його багатонаціональності. Я не знаю до кінця структури PS, можливо, її ідеалізую, але на Майдані засла «Смерть ворогам!», «Слава Україні!» та «Україна понад усе!» кричали всі – від київських євреїв до кримських мусульман.*

– Це досягнення Майдану, котрий об'єднав країну: націоналістичні гасла стали актуальними для багатьох національностей, представники яких зрозуміли, що вони теж можуть бути українськими націоналістами. Раніше був стереотип українського націоналіста: вишиванка, тільки українська мова та інші відомі атрибути. PS і революція в Україні зруйнували його.

– *Люди мого покоління, котрих виховано в антикомуністичному дусі, були більшими космополітами. Ми розуміли, що тільки в єдності світу ми завалимо гідру комунізму. Хтось із моїх знайомих пішов в УНА-УНСО, хтось повністю розчарувався і виїхав. Але всі казали про одне: ми не маємо образу цілісної України, у нас немає «інструкції з експлуатації». Хто зараз може стати джерелом ідей?*

– Я думаю, що ідеї для сучасного українського націоналізму може генерувати PS. Це нова структура, яка може стати модерною націоналістичною організацією. Звичайно, зараз нам дуже важко такою структурою ставати у зв'язку з тим, що в Україні нині відбувається очорнення PS.

– *«Правий сектор» – це...?*

– Це громадський націоналістичний рух, який має свої витoki на Майдані. Це спонтанне об'єднання людей і громадських організацій. Основою PS стали організації «Тризуб», УНА-УНСО, «Патріот України». Але більшість – це молоді хлопці, старші особи, чоловіки і жінки, без поділу на національності й на віру. Вікове розмежування – від 18 років і до пенсійного віку.

– *Революція традиційно пожирає своїх дітей.*

– Реалізацію цього правила ми нині бачимо щодня. Ми вважаємо, що завершився тільки перший етап революції, виграно маленьку битву, яка завершилася величезними жертвами для нас. Але насправді ми бачимо, що після цієї маленької битви революційні структури нікому не потрібні, в першу чергу новій владі, яка прийшла завдяки цим революційним структурам. І те, що нині відбувається в країні, це більше війна проти цих революційних структур, ніж проти старої влади. І стає гідко, образливо і незрозуміло, як можна вбивати активістів PS. Розумію, що до них може існувати багато питань, можливо, не все вони роблять правильно. Але в той же час не затримують сепаратистів, вбивців убивств наших хлопців на Майдані.

– *В Україні назріває російська інтервенція, автоматично кожен дуже різкий внутрішній рух знеохочує та викликає підозру у співпраці з окупантом. PS, «Самоборона» і інші сили Майдану не мають можливості до кінця реалізувати ті завдання, які було важливо реалі-*

Точка зору

зувати в перші дні. Міністр внутрішніх справ Аваков, ніби людина з Майдану...

– Ніби...

– *Він ніби повинен мислити таким чином: є зовнішня інтервенція та дальша її загроза і не потрібно розбурхувати ситуацію, є сигнал до екстремала, нині загиблого Сашка Білого, про недопустимість дій, які він чинив. Були якісь перемовини, людина перестала бути активною і раптом його ліквідовують. Хотіли спровокувати PS на стрілянину, на повстання? Багато хто очікував від PS саме такої реакції. Для чого, на Вашу думку, Аваков створює цю ситуацію?*

– Справді, не все ідеально і в діяльності нашої структури, і в державі. Не помиляється той, хто нічого не робить. Ситуація складна, бо всі ми спільно, і революційні структури, і нова влада, повинні виконати величезний обсяг роботи, щоб зробити те, за що боровся Майдан, – змінити систему. З іншого боку, ми маємо загрозу військової інтервенції та ми бачимо, що влада не готова захищати державу. Вона здає Крим, не проводить нормальної інформаційної кампанії, а лише чекає захисту від Заходу, не мобілізовуючи внутрішніх ресурсів. Зупинено багато люстраційних процесів, які ми почали. Ми стали заручниками ситуації, що склалася...

– *Можливо, Аваков у цих реаліях також має зв'язані руки?*

– Я спілкуюся з колегами з PS на Півдні і на Сході, вони чітко кажуть, що правоохоронні органи там абсолютно проросійські і в багатьох випадках вони просто чекають інтервенції російських військ, щоб перейти на сторону Росії. Вони прямим текстом кажуть: «Мы хотим быть с Россией, потому что в России можно все». МВС сьогодні виконує більш деструкційну роль. Зокрема, коли Сашко Білий був готовий до діалогу, його вбили...

– *На Вашу думку, чи в інтересах СБУ розслідувати ці речі?*

– Сподіваюся. Принаймні у нас кращий діалог саме із Службою безпеки України. Нам потрібно її дуже швидко реформувати, наповнити людьми, які будуть здатні захищати інтереси держави. На жаль, вона реагує недостатньо ефективно на прояви сепаратизму і зовнішньої загрози Україні. Але принаймні є розуміння того, що ситуацію потрібно змінювати. Якими темпами це буде розвиватися, мені важко сказати.

– *Ви є вождем молодих і гарячих, які ставлять юнацькі питання, які бавляться військовим антуражем...*

– Я з Вами не погоджуся. Як можна бавитися антуражем, якщо більшість із них пройшли Майдан. Якщо хлопці, які витягували побратимів, убитих на Інститутській...

– *Але деякі люди кажуть, що PS в день розстрілу на Майдані не було. Як Ви це прокоментуєте?*

– Усім вигідно показати, що PS – це агенти, провокатори. Усі, хто був на Майдані, знають, що PS узяв більший удар на себе на Грушевського, провів бої зі сторони Будинку профспілок. Є члени PS, які загинули, яких поранено. Тоді ніхто не ділив учасників на PS чи «Самоборону». Я сам починав із «Самоборони», створював Сотню самооборони «Волинська січ». Для нас це все було спільне, тому що PS був із самого початку окремою сотнею «Самоборони».

– *Чи у PS є служба, яка б виконувала внутрішній моральний самоконтроль? Вас дуже просто звинуватити в популярних для народу гріхах: забрали машини, б'ють тих, хто вже не у владі, зовнішній антураж, екзальтована молодь, неоптимальна демонстрація нелегальної або легальної зброї, не можуть зробити порядок зі своїми відділами або псевдовідділами, які під маркою PS діють в області.*

– У першу чергу наш внутрішній самоконтроль – це ідеологія націоналізму, яка контролює та стимулює до правильних дій. Також у нас є люди, які займаються внутрішньою дисципліною. А стосовно звинувачень, то зараз кожен охочий називає себе «Правим сектором». Ми намагаємося реагувати на такі випадки та локалізувати. Зокрема, тих, хто зіткнувся з самодіяльними групами, які називають себе PS, просимо повідомляти на телефон гарячої лінії: 068 79 01 132.

– *Як можна зapanувати над стихією молодих людей, які хочуть максималізму, які вимагають рішучих дій? Що може зробити PS для того, щоб підтримати у людей віру в подальші дії?*

– Важко боротися проти державної інформаційної машини. Все залежить і від того, як ми будемо далі працювати, і як будемо доносити інформацію. Одна частина суспільства вимагає від нас радикальних дій, друга частина називає нас бандитами та провокаторами. Ми перебуваємо між двома вогнями. Особисто я намагаюся знайти найбільш конструктивний підхід. Наприклад, конфлікт навколо головного міліціонера Волинської

staram się znaleźć jak najbardziej конструкtywne podejście. Na przykład: konflikt wokół głównego milicjanta w obwodzie wołyńskim. Niektórzy chcieli pokazać, że istnieje konflikt między PS i pretendentem na to stanowisko Wiktoorem Szwydkim. Pokazaliśmy, że to nieprawda. PS to część tego społeczeństwa, która po prostu znajduje się na linii ognia. Dlatego pokazaliśmy, że po raz drugi nie będziemy przeprowadzać szturm budynku Zarządu MSW w obwodzie wołyńskim. Chcemy konstruktywnego podejścia.

– Pretensje do generała Szwydkogo to pretensje moralne, czy są oparte na relacjach świadków i dowodach? Jak kształtuje się wizerunek osoby, która nie może objąć jakiegoś stanowiska?

– Do przewodniczącego milicji mieliśmy najwięcej pytań, ponieważ osoba obejmująca to stanowisko przy starej władzy była wykonawcą represji. Kiedy zaczęliśmy omawiać osobę na to stanowiska, mieliśmy szczególne uwagi. Mówiliśmy o tym, że nowego przewodniczącego trzeba znaleźć szybko, ale dokonać tego trzeba w trakcie społecznej dyskusji o pretendentach. I w czasie trwania rozmów nagle pojawiło się rozporządzenie o mianowaniu generała Szwydkogo. Nie była brana pod uwagę opinia społeczności, a był to jeden z głównych wymogów Majdanu – usłyszeć opinię na miejscu. Zaczęliśmy się nim interesować. Ale na naszą uwagę o tym, że mamy do niego pretensje, on od razu powiedział: «Dobrze, będziemy walczyć». Zaproponowaliśmy zorganizowanie społecznej debaty. Gdy zaczęliśmy rozmawiać ze społecznością, z pracownikami MSW, z weteranami organów wewnętrznych, z obrońcami praw, okazało się, że ktoś miał dowody korupcyjnej działalności, ktoś mówił, że ten człowiek nie zrobi porządku, ktoś przypominał o tym, że we władzy muszą znaleźć się nowi ludzie. I nie jest to pozycja wyłącznie PS czy Samoobrony. Pod apelem podpisało się wiele osób i organizacji pozarządowych.

– Skąd wziąć profesjonalistów? Czy nowy przewodniczący Zarządu MSW w obwodzie wołyńskim Petro Szpyga zadowala społeczność?

– Z jego powodu, o jego kandydaturze odbyła się przynajmniej debata społeczna. Moim zdaniem wszyscy, którzy pracowali w milicji, nie są idealni. Każdy z nich był częścią systemu korupcyjnego. On nie jest idealny, ale zadeklarował, że jest gotów do dialogu. Co dotyczy profesjonalistów, to już nie jeden raz mówiłem, że jeżeli chcemy zmieniać system, to musimy go zmieniać nie bojąc się tego, że nie wystarcza profesjonalistów. Lepiej pięć lat błędów, niż dwadzieścia pięć lat sabotażu, jak mówił Vaclav Havel.

– Czy nadaje się dla nas gruziński scenariusz?

– Gruzja jest niewielkim krajem, dlatego tam było łatwiej przeprowadzić reformy, łatwiej zwolnić wszystkich w ciągu jednego dnia. My musimy to robić krok po kroku, ale nie trzeba się tego bać. Obecnie w warunkach zagrożenia interwencji, trudno o radykalne zmiany, ale trzeba spróbować znaleźć złoty środek. Po prezydenckich wyborach musimy wyraźnie się zadeklarować: albo reformy, albo znowu nie dokonamy ważnych zmian.

– Jak Pana zdaniem można zreformować PS? Jakie zadania trzeba przed nim postawić? Czy ma sens przyłączenie go do którejś z struktur siłowych?

– Kierownictwo PS na poziomie ogólnoeuropejskim podjęło decyzję o kształtowaniu politycznego skrzydła, czyli PS jako partii. Na tym poziomie, my jako ruch społeczno-polityczny, o ile chcemy coś zmieniać, musimy wziąć udział w wyborach oraz pokazać na wyborach swój potencjał. Oprócz tego istnieje bojowe, paramilitarne skrzydło PS. To są ludzie, którzy byli na Majdanie. Obecnie chcemy to skrzydło zalegalizować. Takie organizacje istnieją także w Europie. Powinniśmy pokazać, że ta organizacja nie jest wroga, trzeba tylko określić jej status jako społecznej dobrowolnej formacji. Ale nowe władze takich zmian nie chcą. My na przykład jesteśmy krytyczni wobec sposobów kształtowania Narodowej Gwardii i jej statusu, dlatego że faktycznie są to wojska wewnętrzne, których nazwę po prostu zmieniono. Są one nadal podporządkowane MSW. Na dzień dzisiejszy, nie widzimy zmian i reform organów spraw wewnętrznych.

– A może trzeba wstąpić do takich formacji, aby pełnić rolę komisarza, kontrolować je w taki sposób?

– PS będzie to robił jako ruch społeczny. Musimy wyraźnie przeanalizować, jak to wdrażać w życie. Dla nas jest istotne, żeby nie stać się organizacją marginalną. A wielu nas chciałoby w takiej roli widzieć.

– Czy macie możliwość przeprowadzenia debaty społecznej na ten temat, na różnych poziomach i w różnych regionach?

– Oczywiście organizacja powstała niedawno i komunikacja dopiero się rozbudowuje, ale we wszystkich regionach dołączyło do tego procesu wielu ludzi.

– Czy Pana zdaniem musimy wstąpić do NATO?

– Obecnie nie ma dylematu – wstąpić czy nie. Istnieje kwestia nawiązania z Sojuszem normalnej współpracy. W społeczeństwie, które chcą rozdzielić i właśnie to czynią, nieakceptacja przyłączenia się do jakiejś organizacji może jeszcze bardziej ten podział pogłębić. Musimy także samodzielnie zrobić porządek z ukraińską armią.

– Co powinien uczynić PS, żeby pobudzić ukraińskie społeczeństwo do dalszych zmian?

– PS powinien być konsekwentny. Dla nas rewolucja jeszcze się nie zakończyła. Po pierwsze postawiliśmy przed sobą zadanie zmiany systemu, który panował na Ukrainie i musimy w dalszym ciągu nad tym pracować. Jeśli ktoś chce nam w tym pomóc, niech do nas przyjdzie. Po drugie, powinniśmy pełnić funkcje nacjonalistycznej organizacji.

Obecnie istnieje dużo mitów o PS, prowadzona jest kampania szkalowania ruchu. Ludzie byli na Majdanie, a nowe władze i wielu przedstawicieli społeczeństwa czynią z nich nie bohaterów, lecz bandytów i członków nielegalnych formacji militarnych. Chciałbym poprosić ludzi, aby myśleli samodzielnie, a nie w oparciu o stereotypy. PS chce zmienić kraj, sprzyjać kształtowaniu państwowocentrycznych poglądów. W naszym interesie leży, żeby Ukraina była silna.

Rozmawiał Walenty WAKOLUK

області дехто хотів показати як конфлікт між ПС і претендентом на цю посаду Віктором Швидким. Ми показали, що це не так. ПС – це частина того суспільства, яке просто перебуває на передовій. І тому ми показали, що ми не будемо другий раз штурмувати Управління МВС у Волинській області, ми хочемо конструктивного підходу.

– Претензії до генерала Швидкого – це претензії морального плану, чи вони підкріплені певними свідченнями і доказами? Як формується образ особи, яка не може займати певної посади?

– До керівника правоохоронних органів було найбільше питань, бо особа, яка займала цю посаду за часів старої влади, була виконавцем репресивних дій. Коли почалося обговорення кандидатури на цю посаду, ми були особливо прискіпливі. Ми говорили про те, що нового керівника потрібно знайти швидко, але зробити це потрібно у процесі громадського обговорення кандидатур. І коли тривало обговорення, з'явився наказ про призначення генерала Швидкого, без урахування думки громади, а це була основна вимога Майдану – почути думку на місцях. Ми почали ним цікавитися. Але на наше зауваження про те, що ми маємо певні претензії до нього, він одразу заявив: «Добре, будемо воювати». Ми запропонували провести громадські слухання. Коли почали спілкуватися із громадою, працівниками МВС, ветеранами органів внутрішніх справ, з правозахисниками, з'ясувалося, що хтось мав факти корупційної діяльності, хтось казав, що ця людина не наведе порядок, хтось казав про принцип приведення у владу нових людей. І це не позиція тільки ПС чи «Самооборони». Під зверненням підписалися багато осіб та громадських організацій.

– Де брати професіоналів? Чи новопризначений керівник УМВС у Волинській області Петро Шпига влаштовує громаду?

– Він принаймні пройшов громадські слухання. На мою думку, всі, хто працював в органах внутрішніх справ, не є ідеальними, кожен з них був у системі й був долучений до корупційних дій. Ця людина не є ідеальною, але вона задекларувала, що готова до діалогу. Щодо професіоналів, то я вже неодноразово говорив, що якщо ми хочемо міняти систему, то ми маємо її міняти й не боятися того, що не вистачає професіоналів. Краще п'ять років помилок, ніж двадцять п'ять років саботажу, як казав Вацлав Гавел.

– Сценарій Грузії нам підходить?

– Грузія невелика країна, тому там було легше провести реформи, легше взяти і звільнити всіх в один день. У нас треба робити це поступово, але не потрібно боятися це робити. Зараз, в умовах загрози інтервенції, важко почати кардинальні зміни, але потрібно спробувати знайти золоту середину. Після президентських виборів ми маємо чітко собі задекларувати: або реформи, або ми знову нічого кардинально не змінимо.

– Як, на Вашу думку, можна реформувати ПС? Які завдання потрібно поставити перед ним? Чи є сенс увести його в одну із силових структур.

– Керівництво ПС на всеукраїнському рівні прийняло рішення про формування політичного крила, тобто є ПС як політична партія. Ми виходимо на той рівень, що ми як громадсько-політичний рух маємо брати участь у виборах, якщо ми хочемо щось змінювати, і показати на виборах свій потенціал. Окрім цього, є бойове, парамілітарне крило ПС – люди, котрі пройшли Майдан. Нині стоїть питання про те, щоб його легалізувати. Такі організації існують, наприклад, у Європі. Ми повинні показати, що ця структура не ворожа, потрібно тільки визначити її статус як громадського добровільного формування. Але нова влада не хоче йти на такі зміни. Наприклад, ми критично ставимося до підходів формування Національної Гвардії і її статусу, тому що це фактично перейменовані внутрішні війська, які залишилися в підпорядкуванні МВС. Ми на сьогоднішній день не бачимо зміни і реформування органів внутрішніх справ.

– А можливо потрібно йти в ці формування, бути комісарами при них, контролювати їх таким чином?

– ПС буде це робити як громадський рух. Ми маємо чітко проаналізувати, яким чином це втілювати в життя. Для нас важливо не стати маргінальною структурою, якою нас хочуть сьогодні бачити.

– У Вас є можливість провести громадське обговорення цього питання на різних рівнях і в різних регіонах?

– Звичайно. Організація нова й комунікація ще розбудовується, але в усіх регіонах багато людей долучилися до цього процесу.

– На Вашу думку, нам потрібно вступити в НАТО?

– Сьогодні не стоїть питання вступити чи ні. Стоїть питання про налагодження нормальної співпраці з Альянсом. У суспільстві, яке хочуть роз'єднати і роз'єднують, зараз будь-яке несприйняття вступу до якоїсь організації може ще більше посилити розкол. Нам потрібно також своїми силами приводити в порядок українську армію.

– Що повинен зробити ПС, щоб спонукати українське суспільство до дальших змін?

– ПС повинен бути послідовним. Для нас революція не завершилася. По-перше, ми поставили перед собою завдання змінити систему, яка була в Україні, і ми маємо далі на цим працювати. Якщо хтось хоче допомогти нам у цьому, нехай приходить до нас. По-друге, ми повинні виконувати функції націоналістичної структури.

Сьогодні багато міфів про ПС, проводиться кампанія очорнення руху. Люди були на Майдані, а нова влада та багато представників суспільства перетворюють їх із героїв на бандитів і членів незаконних збройних формувань. Я би хотів закликати людей думати самостійно, а не нав'язаними стереотипами. ПС хоче змінити країну, виправувати державоцентристські погляди. Ми зацікавлені, в тому, щоб Україна була сильною.

Розмовляв Валентин ВАКОЛЮК

ЯК ДОПОМОГТИ:

ДЗВОНІ З МОБІЛЬНОГО 565

Дзвони з мобільного або відправляй смс на номер 565. Кожен твій дзвінок або смс – це 5 грн з твого рахунку на потреби армії.

СКОРИСТАЙСЯ БАНКІВСЬКИМ ПЕРЕКАЗОМ

Реквізити платежу з банку:
Одержувач: Міністерство оборони України
Код ЄДРПОУ: 00034022
Банк: Державна казначейська служба України, м.Київ
Код Банку МФО: 820172
Рестраційні рахунки:
31254307218611 – матеріально-технічне забезпечення
31257304218611 – медичне забезпечення

ЗАХИСТИ КРАЇНУ!
ПІДТРИМАЙ УКРАЇНСЬКУ АРМІЮ!

Ze względu na reakcję podmiotów fizycznych i prawnych nie będących rezydentami Ukrainy, które chciałyby przekazać środki pieniężne (w walucie innej niż hrywna) na zaopatrzenie materiałowo-techniczne i medyczne Sił Zbrojnych Ukrainy, w Ministerstwie Obrony Ukrainy podaje odpowiednie dane dotyczące kont bankowych i przelewu.

Równowartość przelewów walutowych zostanie przekazana w hrywnach na odpowiednie konta Ministerstwa Obrony Ukrainy i wykorzystana zgodnie przeznaczeniem.

Prawo ukraińskie nie przewiduje możliwości wykorzystania przez Ministerstwo Obrony Ukrainy innych systemów płatniczych (Webmoney, Bitcoin itd.).

У зв'язку із численними зверненнями фізичних та юридичних осіб-нерезидентів України, котрі бажають здійснити грошові благодійні внески (в іноземній валюті) на матеріально-технічне та медичне забезпечення Збройних Сил України, у Міністерстві оборони України створено відповідні реквізити для перерахування.

Гривневий еквівалент благодійних внесків зараховуватиметься на відповідні казначейські рахунки Міністерства оборони України та використовуватиметься за прямим призначенням.

Можливість використання Міністерством оборони України інших платіжних систем (Webmoney, Bitcoin тощо) національним законодавством не передбачена.

Beneficiary Customer — Name Account №	The Ministry of Defence of Ukraine, 6, Povitroflotskiy Pr., Kyiv, Ukraine, 03168 25307010029738
* Currency of Bank Account, only	US dollars; euro
Bank Name:	JOINT STOCK COMPANY «THE STATE EXPORT-IMPORT BANK OF UKRAINE»
Bank Address:	127, Gorkogo Str., Kyiv, Ukraine, 03150
Bank SWIFT Number	EXBSUAUX
Special Routing Information's:	
Setting of payment (Obligatory Remittance Information):	1. Donation for the logistic support of the Armed Forces of Ukraine, #31254307218611
	2. Donation for the medical support of the Armed Forces of Ukraine, #31257304218611

Ініціативи українські в Lublinie

Українські ініціативи в Любліні

Чили короткий перегляд того, що wydarzyło się w Lublinie w drugiej połowie marca i ma związek z Ukrainą.

Або короткий огляд люблінських подій у другій половині березня, що пов'язані з Україною.

Quo vadis, Ukraino?

27 marca 2014 roku w Sali Obrad Rady Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie zebrali się wszyscy zainteresowani tematem sytuacji politycznej na Ukrainie. Gośćmi i ekspertami międzynarodowego seminarium naukowego pt. «Quo vadis, Ukraino» byli: dr Roman Kabaczij z Instytutu Informacji Masowej w Kijowie, dr Jaropołk Tymkiw z Narodowego Uniwersytetu «Politechnika Lwowska» oraz prof. dr hab. Antoni Mironowicz z Wydziału Politologii UMCS. Spotkanie zorganizowało Centrum Europy Wschodniej UMCS, a poprowadził je dyrektor tej jednostki, ks. dr Aleksy Kucy. Liczne zebrana publiczność mogła dowiedzieć się, jakie poglądy na obecną sytuację na Ukrainie mają zaproszeni eksperci i jaką przyszłość wieszczą Wschodniemu Sąsiadowi Polski. Po części teoretycznej nadszedł czas na zadawanie pytań przez publiczność, co wzbudziło wśród niej burzliwą dyskusję, pełną emocji i sprzecznych opinii. Wyjątkowo gorliwie wypowiadały się osoby narodowości ukraińskiej, czujące odpowiedzialność za swoje państwo.

Droga do wolności – Euromajdan Ukraina

W niedzielę 30 marca pod lubelskim Ratuszem stanęła wystawa pt. «Droga do wolności – Euromajdan Ukraina». Obejrzeć ją można było do 9 kwietnia. Autorami zdjęć jest Viktorija Karlson wraz ze swoim zespołem fotograficznym. Fotografie zostały wykonane na kijowskim Euromajdanie w okresie od listopada 2013 roku do lutego 2014 roku. Wystawie towarzyszyły cztery filmy – komentarze do zdjęć. Euromajdan uwieczniony na zdjęciach cieszył się dużym zainteresowaniem Lublinian.

Ikon wołyńskie w Lublinie

W dniach 30 marca – 9 kwietnia 2014 roku w Galerii Ratusz w Urzędzie Miasta Lublin można było obejrzeć wystawę ikon wołyńskich. Jej autorami są artyści z Ukrainy i Polski, uczestnicy Międzynarodowych Plenerów Ikonopisu na Wołyniu w latach 2011-2013. Plenery nosiły nazwy: «Święci Polski i Ukrainy» (2011), «Wędrujący święci» (2012) oraz «Święci Wołynia» (2013). Wystawa powstała jako forma dialogu duchowego między bizantyjską a łacińską sztuką sakralną oraz w celu wymiany doświadczeń Polaków i Ukraińców.

Agnieszka BADER

Quo vadis, Ukraino?

27 березня 2014 року в залі засідань Ради гуманітарного факультету Університету Марії Кюрі-Скłodовської в Любліні зібралися всі ті, кого цікавить політична ситуація в Україні. Гістьми та експертами міжнародного наукового семінару «Quo vadis, Ukraino» стали: кандидат наук Роман Кабачій з Інституту масової інформації (Київ), кандидат наук Ярополк Тимків з Національного університету «Львівська політехніка» та професор, доктор наук Антоні Міронович з факультету політології УМКС. Зустріч організував Центр Східної Європи УМКС, а проводив її директор цієї інституції – о. Алексі Куци. Численні глядачі дізналися про погляди присутніх експертів на сучасну ситуацію в Україні, про майбутнє, яке пророчать східному сусідові Польщі. Після теоретичної частини присутні мали можливість поставити питання, що викликало серед них бурхливу дискусію, сповнену емоцій та суперечностей. Особливо ревно проявили себе представники української національності, які відчувають відповідальність за свою державу.

Шлях до свободи – Євромайдан Україна

У неділю, 30 березня, біля люблінської ратуші почала свою роботу виставка «Шлях до свободи – Євромайдан Україна». Її можна було переглянути до 9 квітня. Автори робіт – Вікторія Карлсон і члени її фотоколективу. Фотографії були зроблені на київському Майдані в період із листопада 2013 року до лютого 2014 року. На виставці представлено чотири фільми, котрі коментували фото. Увіковічений на фото Євромайдан викликав велике зацікавлення жителів Любліна.

Волинські ікони в Любліні

Із 30 березня по 9 квітня 2014 року в Галереї Ратуша, що знаходиться в Люблінській міській раді, можна було переглянути виставку волинських ікон. Її авторами стали художники з Польщі й України, учасники міжнародних плерів іконопису на Волині у 2011-2013 рр. Пленери проходили під назвами: «Святі Польщі та України» (2011), «Мандруючі святі» (2012) та «Святі Волині» (2013). Виставка виникла як форма духовного діалогу між візантійським і латинським сакральним мистецтвом та обміну досвідом між поляками та українцями.

Агнешка БОНДЕР

Impreza została zainicjowana przez Wołyńskie Muzeum Krajoznawcze i Katedrę Filologii Słowiańskiej WUN im. Łesi Ukrainki. Podczas konferencji omówiono rozwój współpracy między Wołyniem a Polską, sposoby popularyzacji działaczy kultur, stosowanie nowoczesnych technologii innowacyjnych w przygotowaniu wydań tematycznych.

Konferencję rozpoczęto minutą ciszy ku czci poległych na Majdanie. Następnie Dziekan Instytutu Filologii i Dziennikarstwa Jurij Gromyk powitał uczestników imprezy i wyraził swoją wizję współpracy polsko-ukraińskiej: «O powiązaniach literackich i kulturalnych między naszymi sąsiadującymi państwami można mówić długo. Wołyń jest wyraźnym przykładem potwierdzającym opinię, że to są nie tylko sąsiedzi, lecz też bracia, bliscy sobie mentalnie. Właśnie Polacy najbardziej stanowczo bronią i wspierają nasze prawa».

Na otwarciu konferencji byli obecni Konsul Generalny RP w Łucku Beata Brzywczy, Konsul Krzysztof Sawicki, Dyrektor Wołyńskiego Muzeum Krajoznawczego Anatolij Syluk, Główny Kustosz Muzeum Natalia Puszkarska. W konferencji

naukowej wzięli udział naukowcy z Polski, Rosji i Ukrainy.

Luiza Olander, kierownik Katedry Filologii Słowiańskiej, jedna z inicjatorów i organizatorów tej imprezy, podzieliła się wrażeniami o konferencji i opowiedziała, jak powstał pomysł, żeby poświęcić ją właśnie kulturze polskiej w kontekście tekstu wołyńskiego: «Latem do mnie zwrócił się pan Anatolij Syluk z propozycją, aby przeprowadzić wspólną konferencję. Pomysł był dobry. Dla mnie ważne było to, aby mogli wygłosić referaty nie tylko filolodzy, lecz też historycy i krajoznawcy. Nawiązywać kontakty z KUL-em pomagała mi pani Switłana Suchariewa, docent Katedry Języków Obcych Wydziału Stosunków Międzynarodowych. Bardzo cieszę się z tego, że naukowcy mogli się spotkać, praca w sekcjach przebiegała bardzo aktywnie, po nich była kontynuowana wymiana opinii. Jestem przekonana, że dzięki dyskusji zostało pogłębione zrozumienie relacji polsko-wołyńskich, ponieważ kultura polska jest wielką potęgą o pozycji humanistycznej i ta potęga może w dużym stopniu udzielić się też Wołynianom».

Tetiana REGESZUK

W Łucku odbyła się konferencja poświęcona kulturze polskiej

У Луцьку відбулася конференція, присвячена польській культурі

Na Wschodnioeuropejskim Uniwersytecie Narodowym imienia Łesi Ukrainki w dniach 3-4 kwietnia 2014 roku odbyła się Międzynarodowa Konferencja Naukowa «Kultura polska w kontekście tekstu wołyńskiego».

У Східноєвропейському національному університеті імені Лесі Українки 3-4 квітня 2014 року відбувалася Міжнародна наукова конференція «Польська культура в контексті волинського тексту».

Захід ініціювали Волинський краєзнавчий музей та кафедра слов'янської філології ЧНУ ім. Лесі Українки. Під час конференції обговорювали розвиток співпраці між Волині та Польщею, способи популяризації діячів культури, залучення сучасних інформаційних технологій для підготовки тематичних видань.

Розпочалася конференція хвилиною мовчання за загиблими на Майдані. Після цього декан Інституту філології та журналістики Юрій Васильович Громик привітав гостей заходу та висловив своє бачення польсько-української співпраці: «Про літературні та культурні зв'язки між нашими сусідніми державами можна говорити довго. А Волинь – яскравий приклад, який підтверджує думку, що це не просто сусіди, а й близькі ментально брати. Саме поляки чи не найпоширеніше відстоюють та підтримують наші права».

На відкритті конференції були присутні Генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Беата Бжівич, консул Генерального консульства Кшиштоф Савіцкі, директор Волинського краєзнавчого музею Анатолій Силук, головний хранитель фондів музею Наталія Пушкар.

У конференції взяли участь науковці Польщі, Росії та України.

Луїза Костянтинівна Оляндер, завідувач кафедри слов'янської філології, одна з ініціаторів і натхненників заходу, поділилася враженнями про конференцію та розповіла, як виникла ідея присвятити її саме польській культурі в контексті волинського тексту: «Влітку до мене підійшов Анатолій Михайлович Силук із пропозицією провести спільну конференцію. Задум мені сподобався. Мені було важливо, аби виступити з доповідями змогли не лише філологи, а й історики та краєзнавці. Налагоджувати контакти з Люблінським католицьким університетом мені допомагала Світлана Володимирівна Сухарева, доцент кафедри іноземних мов факультету міжнародних відносин. Я дуже задоволена тим, як відбулося спілкування науковців, секції пройшли активно, після них був обмін думками. Переконана, що завдяки дискусії поглибилося розуміння польсько-волинських зв'язків, адже в польській культурі є потужна сила, яка стоїть на гуманістичних позиціях, і ця сила може багато чого дати волинянам».

Тетяна РЕГЕШУК

Polsko-Ukraińskie Spotkania Mistrzów Słowa

Польсько-українські зустрічі майстрів слова

W dniach 4-5 kwietnia w lubelskim Centrum Kultury odbyła się siódma edycja Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa. Był to finał następujących konkursów: Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego Poezji i Prozy Ukraińskiej oraz Konkursu Recytatorskiego Poezji i Prozy Polskiej na Ukrainie.

Pierwszego dnia Spotkań uczestnicy z Polski i Ukrainy mieli czas na rejestrację, godzinne warsztaty integracyjne, losowanie kolejności prezentacji wystąpień oraz pierwszą turę koncertów konkursowych.

Inauguracja wydarzenia miała miejsce 4 kwietnia i nosiła tytuł „Lubczyk na poddaszu”. Jej gościem specjalnym była ukraińska poetka, pisarka, dziennikarka, członkini grupy literackiej ММЮННА ТУГА oraz Asocjacji Pisarzy Ukraińskich, Natalka Śniadanko. Spotkanie, które poprowadził Bohdan Zadura, poeta, prozaik i tłumacz, zgromadziło wielu widzów, w tym sporą grupę Ukraińców mieszkających w Polsce.

Następnego dnia kolejne osoby miały okazję zaprezentować przygotowane przez siebie utwory w czasie koncertów konkursowych. Tuż po ich zakończeniu odbyło się spotkanie wszystkich uczestników Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa 2014 z jury tegorocznej edycji.

Uroczyste zakończenie Spotkań miało miejsce 5 kwietnia w Sali Widowiskowej Centrum Kultury w Lublinie. Był to koncert galowy o wdzięcznej nazwie „Ukraina i Polska słowem pisane”. W jego trakcie poznaliśmy Mistrza Słowa, którym został Wołodimir Makowski, oraz inne osoby wyróżnione przez jury. Wiersz Makowskiego pt. „Berkut” wzbudził wielkie emocje, wzruszenie i owacje wśród publiczności. Gala miała uroczysty charakter i stała się prawdziwą celebracją polskiej i ukraińskiej poezji. W czasie jej trwania nie zabrakło ciekawych przemówień, też wzruszenia, muzyki i poezji – balsamu dla duszy.

„Ukraińcy, na przykład, wolą bardziej poezję, bo poezja jest taka inna. Proza to taka szara rzeczywistość. Poezja udychawia bardziej” – stwierdziła Anna Krawczyk, jedna z organizatorek wydarzenia. Natomiast osoby uczestniczące w Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa w charakterze widzów mówiły: „Bardzo miłe spotkanie, bardzo sympatyczne. Bardzo pożyteczna impreza”, „Niesamowicie jest posłuchać poezji naszego sąsiada. Ukraiński jest pięknym językiem” oraz „Jestem Ukrainką i musiałam tu być. Przeżywamy teraz trudne chwile jako kraj, więc tym bardziej powinniśmy pamiętać o naszej kulturze, naszym dziedzictwie”. Natomiast pochodzący z Ukrainy uczestnicy konkursu wymieniali swoje motywacje do uczestnictwa w nim: „Uczę się polskiego i chciałem spróbować swoich sił

w konkursie”, „Bardzo mnie interesuje polska kultura i język. Chcę tu studiować, może nawet wybiorę Lublin”, „Należę do teatru amatorskiego, biorę też udział w konkursach recytatorskich. Chciałam sprawdzić się i w tym, bo bardzo mnie kuśił przyjazd do Polski. Udało się, bo przeszłam dalej i przyjechałam do Lublina”.

Organizatorem wydarzenia było Centrum Kultury w Lublinie, a patronat nad Polsko-Ukraińskimi Spotkaniami Mistrzów Słowa sprawowali: Konsul Generalny Ukrainy w Lublinie – Iwan Hrycak, Konsul Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku – Beata Brzywczy, Dyrektor Narodowego Centrum Kultury – Krzysztof Dudek, Marszałek Województwa Lubelskiego – Krzysztof Hetman, Mer Miasta Łucka – Mykoła Romaniuk, Prezydent Miasta Lublin – Krzysztof Żuk oraz Lubelski Kurator Oświaty – Krzysztof Babisz.

Odbywająca się corocznie impreza ma charakter międzynarodowego wydarzenia kulturalnego i jest swoistym świętem poezji, recytacji oraz poezji śpiewanej. Uczestnikami imprezy są Polacy i Ukraińcy, którzy spotykają się razem na scenie, by zaprezentować literaturę bratniego narodu – w języku ukraińskim lub polskim (do wyboru). W skład jury wchodzi artyści, aktorzy, literaci, krytycy oraz filolodzy z Polski i Ukrainy. Ich zadaniem jest wyłonienie laureatów, czyli Mistrzów Słowa.

Celem Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa jest promowanie literatury i języka ukraińskiego w Polsce oraz polskiego na Ukrainie, umocnienie partnerstwa miast Lublina i Łucka oraz rozwijanie kontaktów kulturalnych między Polską i Ukrainą.

Tegoroczna edycja Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa dobiegła końca. Poprzedziły ją długie miesiące intensywnych przygotowań oraz wcześniejszych etapów konkursów. Organizatorzy już zapowiedzieli krótki odpoczynek poprzedzający organizację Spotkań w 2015 roku. Impreza ma niezwykle otwarty, międzykulturowy charakter i warto wziąć w niej udział jako uczestnik bądź widz. Kolejna okazja już za kilkanaście miesięcy!

Agnieszka BĄDER

P.S.: Zwycięzczyniami konkursu ze strony ukraińskiej zostały: Wiktoria Poliszczuk (1 miejsce), Władysława Łazariewa (2 miejsce), Alina Filuk (3 miejsce).

4-5 квітня в люблінському Центрі культури вже всьоме відбулися Польсько-українські зустрічі майстрів слова. Це був фінал Загальнопольського декламаторського конкурсу української поезії та прози та Декламаторського конкурсу польської поезії та прози для жителів України.

У перший день зустрічей учасники з Польщі та України мали час на реєстрацію, годинні інтеграційні майстер-класи, жеребкування черговості виступів та перший тур конкурсу.

Урочисте відкриття події, котре мало назву «Любисток на горіщі», відбулося 4 квітня. Його спеціальним гостем була українська поетеса, письменниця, журналістка, член літературної групи ММЮННА ТУГА та Асоціації українських письменників Наталя Сняданко. На зустріч, яку вів Богдан Задюра, поет, прозаїк та перекладач, прийшло багато глядачів, у тому числі велика група українців, котрі живуть у Польщі.

Наступного дня інші особи мали нагоду представити на конкурсних виступах твори, котрі вони підготували заздалегідь. Одразу після закінчення виступів відбулася зустріч усіх учасників Польсько-українських зустрічей майстрів слова – 2014 із журі цьогорічного конкурсу.

Урочисте закінчення Зустрічей відбулося 5 квітня в концертному залі Центру культури в Любліні. Це був гала-концерт із гучною назвою «Україна та Польща, мальовані словом», під час якого ми познайомилися з Майстром слова Володимиром Маковським, а також усіма, хто отримав нагороди журі. Вірш Маковського «Беркут» викликав хвилю емоцій, зворушення та аплодисменти публіки. Гала-концерт мав урочистий характер та став справжнім святом польської та української поезії. Не бракувало на ньому зворушливих промов, сліз розчулення, музики та поезії, котрі були бальзамом для душі.

«Укraińci, наприклад, надають перевагу поезії, бо поезія інша. Проза – це така сіра реальність. Поезія більше одухотворяє», – відзначила Анна Кравчик, одна з організаторок заходу. Натомість особи, які брали участь у Польсько-українських зустрічах майстрів слова як глядачі, казали: «Дуже приємна зустріч, дуже симпатична. Дуже корисний захід», «Неймовірно було послухати поезію наших сусідів. Українська – це гарна мова» та «Я українка і мусила тут бути. Ми переживаємо складний момент у житті нашої країни, тому тим більше повинні пам'ятати про нашу культуру, нашу спадщину». Натомість учасники конкурсу, які приїхали з України, говорили про свою мотивацію участі в ньому: «Я вчу польську мову і хотів спробувати свої сили на конкурсі», «Мене дуже цікавлять польська культура і мова. Я

хочу тут учитися, можливо, оберу Люблін», «Я учасниця аматорського театру, беру також участь у декламаторських конкурсах. Хотіла перевірити свої сили і на цьому конкурсі, бо мене дуже спокушала поїздка Польщі. Вдалося, я пройшла попередній етап і приїхала до Любліна».

Організатором події був Центр культури міста Люблін. Захід відбувався під патронатом Генерального консула України в Любліні Івана Грицака, Генерального консула Республіки Польща в Луцьку Беати Бживчи, директора Національного центру культури Кишиштофа Дудека, маршалка Люблінського воєводства Кишиштофа Гетмана, Луцького міського голови Миколи Романюка, Президента міста Любліна Кишиштофа Жука та Люблінського куратора освіти Кишиштофа Бабиша.

Цей щорічний захід став міжнародною культурною подією та є своєрідним святом поезії, декламаторського мистецтва та співаної поезії. Учасниками заходу є поляки та українці, які разом зустрічаються на сцені, щоби представляти літературу братнього народу українською або польською мовою (на вибір). До складу журі входять митці, актори, літератори, критики та філософи з Польщі та України. Їхнє завдання – вибрати лауреатів, тобто майстрів слова.

Завдання Польсько-українських зустрічей майстрів слова – популяризація української мови та літератури в Польщі та польської мови та літератури в Україні, зміцнення партнерських стосунків Любліна і Луцька, розвиток культурних контактів між Польщею та Україною.

Цьогорічні Польсько-українські зустрічі майстрів слова завершилися. Їм передували довгі місяці інтенсивної підготовки та попередні етапи конкурсів. Організатори вже розповіли про короткий відпочинок перед організацією зустрічей в 2015 році. Захід має незвичайний відкритий міжкультурний характер і варто взяти у ньому участь або як учасник, або як глядач. Наступна нагода вже через кільканадцять місяців!

Агнешка БОНДЕР

P.S.: Серед українських учасників конкурсу переможцями стали Вікторія Поліщук (1 місце), Владислава Лазарева (2 місце), Аліна Філюк (3 місце).

Крымчане в Луцьку: Kim oni są?

Кримчани в Луцьку: хто вони?

W Stowarzyszeniu Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu odbyło się spotkanie z mieszkańcami Krymu, którzy przyjechali do Łucka. O ich losach, obawach o przyszłość, a także pracy wolontariuszy rozmawialiśmy z przedstawicielką Obywatelskiego Sektora Wołynia, Oleną Semeniuk.

– Oleno, skąd pomysł na pomoc uchodźcom? O ile rozumiem tradycyjne wołyńskie powiedzenie «moja chata skraju» jest już nieaktualne?

Tak naprawdę ostatnie wydarzenia pokazały, że możemy pomóc innym w potrzebie, możemy organizować skuteczną zrzutkę, jeśli ktoś jest w trudnej sytuacji, możemy współpracować. Z innej strony zauważyliśmy też, że jeśli nie ma nieszczęścia, nie działamy tak skutecznie. Niestety nas łączy, uczy pomocy, wywołuje potencjał osobisty. Smutne, ale jest to dla nas łączący i motywujący czynnik.

Jeśli chodzi o nasz temat rozmowy, to pomysł na organizację pomocy uchodźcom pojawił się jeszcze w momencie wyrażenia zgody przez Dumę Rosyjskiej Federacji na wprowadzenie wojska na Ukrainę. W pierwszej kolejności stworzyliśmy bazę danych ludzi, którzy gotowi dać schronienie krymjanom, pomóc logistycznie, a także mogą pomóc w sprawach codziennych. Zawsze podkreślamy, że dajemy wędkę, a nie rybę. Dlatego świadczymy tylko niezbędną pomoc po przesiedleniu, ale nie możemy i nie mamy takich możliwości, aby pomóc naszym gościom we wszystkim. Krótko mówiąc – wzięliśmy na siebie koordynację tego, co może zrobić dla przesiedleńców społeczeństwo obywatelskie. I okazuje się, że jesteśmy szczodrym i otwartym narodem.

– W jaki sposób świadcycie swoją pomoc?

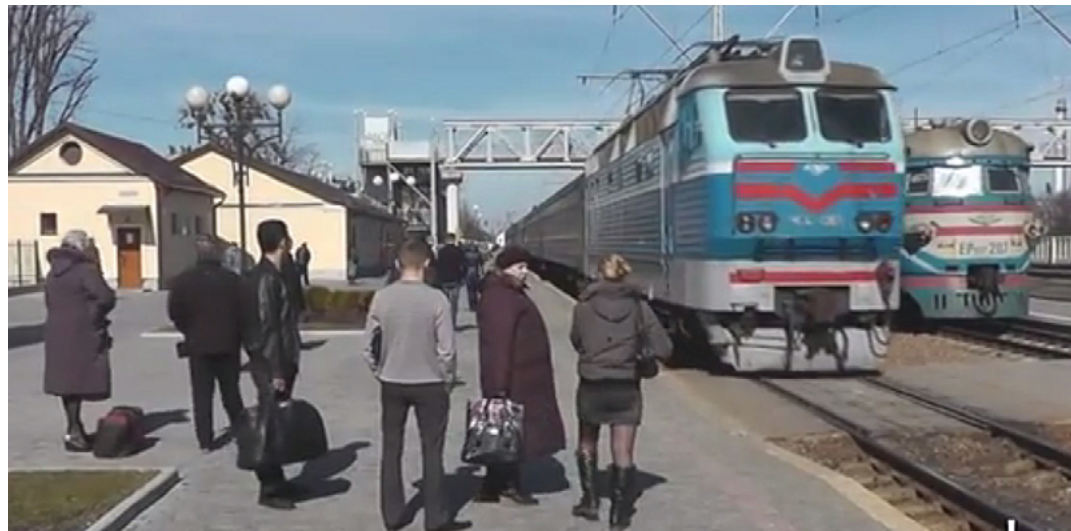
– Przeważnie osoby zainteresowane zwracają się do nas przez telefon. Staramy się otrzymać informację o chętnych na wyjazd, udzielamy informacji i przygotowujemy się do spotkania. Mamy solidną bazę mieszkańców obwodu wołyńskiego, którzy udostępniają pokoje lub mieszkania krymjanom. Następnie – zapewniamy żywność, pomagamy przejść przez wszystkie rejestracyjne procedury, wspólnie szukamy zatrudnienia dla nich. Dlatego współpracujemy z organami władzy – Wołyńską Obwodową Administracją Państwową, Radą Miasta Łuck, które także wzięły na siebie pewne zobowiązania. W tej chwili praca jest mało skoordynowana – nikt bowiem nie miał wcześniej takiego doświadczenia, poszukujemy rozwiązań trochę w biegu. Jednak tworzy się system i jest nam coraz łatwiej.

– Czy urzędnicy nie mają chęci pomagać?

– Nie, chcą pomóc. Jednak nie zawsze wiedzą jak, a na dodatek muszą działać w ramach całego systemu, który nie jest tak szybki w działaniu. Ich praca zależy od rozporządzeń ogólnych i musi odbywać się w ramach procedur. Nasza działalność jest pod tym względem łatwiejsza. Z innej strony, w Łucku już jest zorganizowany system rejestracji miejsca czasowego pobytu, miejscowy urząd pracy pomaga w poszukiwaniu pracy, kieruje przesiedleńców na rozmowy kwalifikacyjne.

– Przed czym uciekają krymjanie? Czy to jest taka paniczna ucieczka spowodowana zagrożeniem życia?

Ci ludzie nie chcą rosyjskiego obywatelstwa, oni rozumieją, jakie będzie ich życie po pełnej aneksji, natomiast Tatarzy obawiają się powrotu do swojego losu i przesiedlenia na Syberię. Historie ludzi, którzy do nas przyjeżdżają są bardzo różne – od codziennej niewygody do ideowego sprzeciwu. Ci, którzy przyjeżdżają, narazie planują pozostać tutaj na dłuższy okres. I to już nie jest paniczna ucieczka od wojny, jak to było na początku, lecz świadoma decyzja, zmiana planu życiowego. Powinniśmy im pomóc w ciągu kilku miesięcy stać się samodzielnymi. I, oczywiście, mamy nadzieję, że będą sami tworzyć własne środowisko, troszczyć się o kulturę i religię.

– Jak można opisać socjalny portret tych ludzi, którzy do nas przyjeżdżają?

– W rzeczywistości nie można w żaden sposób, te osoby są bardzo różne. Są osoby o różnej narodowości, ale w większości przyjeżdżają Tatarzy krymscy. Najpierw częściej przyjeżdżały kobiety, teraz jest też dużo mężczyzn. Trudno też dokładnie określić liczbę osób, które przyjechały na Wołyń. Ważne, że większość z nich jest gotowa samodzielnie szukać pracy i w odpowiedzialny sposób układać swoje życie tutaj, w Łucku.

– Jaki jest ich stan materialny i moralny?

– Moralnie czują się bardzo przygnębieni. Ludzie często płaczą. Poza tym obawiają się osądu, krytyki za to, że wyjechali. Bardzo martwią się o swoją ziemię i o tych, których pozostawili na Krymie. Dlatego organizowaliśmy spotkanie, które miało na celu w pierwszej kolejności zapoznanie się i otwartą rozmowę, która dałaby ludziom możliwość podzielenia się przeżyciami i emocjami. Spotkanie moderowała psycholog Tetiana Romanowa.

– Czy rzeczywiście był potrzebny udział psychologa?

– Nie można bagatelizować roli psychologa w pracy z przesiedleńcami. Ale warto też docenić wewnętrznego psychologa w samym sobie. Każdy, kto spotyka się z przesiedleńcami, powinien wykazać dużo taktu, a w pierwszej kolejności nauczyć się słuchać. Należy więc dać możliwość, aby mogli podzielić się swoimi zmartwieniami i stworzyć dla nich atmosferę życzliwości i gościnności dla Tatarów.

– To, można powiedzieć, fenomen – musimy być dumni z tego, że ci ludzie wybrali Ukrainę.

– Jesteśmy przyzwyczajeni do wyobrażenia o Ukrainie jako kraju monoetnicznym. Niby wiemy, że na naszym terenie są Rosjanie, Polacy, Białorusini, ale oni też często pozostają poza naszą świadomością. Mam nadzieję, że ostatnie wydarzenia to zmiana. Dlatego wybór Ukrainy przez krymskich Tatarów, to rzeczywiście powód do zastanowienia. Mamy nauczyć się otwartości na inne kultury. Ostatnie wydarzenia pokazały, że chrześcijanie mogą modlić się w meczetach, lub bronić muzułmańskich świątyń. W taki sposób uczymy się języka współpracy i wzajemnej pomocy.

– Czy jest jakiś pomysł na to, by zapewnić im życie religijne i naukę ich rodzimego języka?

Myślę, że te pomysły będą zrealizowane, ponieważ mamy obowiązek pomóc krymskim Tatarom w zachowaniu ich języka i zapewnieniu możliwości odbywania praktyk religijnych. Jednak uważam, że w tej sprawie powinniśmy zobaczyć ich inicjatywę i aktywny udział. Będziemy pomagać, jak tylko potrafimy. Potrzebne jest stowarzyszenie kulturalne, jakie zajmie się zachowaniem i popularyzacją kultury krymjan.

У Товаристві польської культури ім. Єви Фелінської відбулася зустріч із кримчанами, які переїхали до Луцька. Про їхні долі, переживання та плани на майбутнє, а також роботу волонтерів ми розмовляли з представницею Громадського сектора Волині Оленою Семенюк.

ри побоюються повторення своєї долі й переселення в Сибір. Історії людей, які до нас приїжджають найрізноманітніші – від побутових незручностей до ідейної незгоди. Ті, хто приїжджає зараз, планують лишитися тут на довго. І це вже не панічна втеча від війни, як було спочатку, а свідоме рішення, зміна життєвого плану. Ми маємо їм допомогти протягом кількох місяців стати самостійними. І, звісно, ми сподіваємося, що вони самі творитимуть своє середовище, дбатимуть про культуру та віросповідання.

– Чи можна описати соціальний портрет тих людей, які до нас приїжджають?

– Насправді не можна, ці люди дуже різні. Є особи різної національності, хоча здебільшого це кримські татари. Спершу приїжджали здебільшого жінки, зараз є й чоловіки. Складно теж достеменно оцінити кількість осіб, які прибули. Важливо, що більшість із них готові серйозно працювати над своїм працевлаштуванням і будувати життя тут, у Луцьку.

– Яке їхнє матеріальне забезпечення? Який моральний стан?

– Моральний стан нерідко жохливий. Люди часто плачуть. Крім того вони бояться осуду, бояться критики за те, що виїхали. Вони переповнені переживаннями за власну землю і тих, хто лишився в Криму. Нещодавно ми організували зустріч, яка передусім мала на меті знайомство та відверте спілкування, яка дала можливість людям поділитися своїми переживаннями та емоціями. Зустріч модерувала психолог Тетяна Романова.

– Як ви оцінюєте, чи справді потрібна була участь психолога?

– Не можна недооцінювати ролі психолога в роботі з переселенцями. Але не треба й недооцінювати внутрішнього психолога в собі. Кожному, хто стикається з переселенцями, потрібно проявляти максимальну тактовність, навчитися в першу чергу слухати. Потрібно дати можливість поділитися переживаннями і створити атмосферу бажаності та гостинності.

– Це свого роду феномен, нам треба гордитися тим, що ці люди вибрали Україну.

– Ми звикли до уявлення про Україну як моноетнічну країну. Ми ніби й знаємо, що на нашій території є росіяни, поляки, білоруси, але вони часто лишаються поза увагою. Сподіваюся, що останні події це виправлять. Тому що вибір кримських татар на користь України – це справді привід замислитися. Ми маємо навчитися відкритості на інші культури. Останні події показали, що християни можуть молитися в мечетях, вони ж можуть захищати мусульманські святині. Ми вже вчимося мови співпраці та взаємодопомоги.

– Чи є якась ідея, щоб забезпечити їм можливість релігійного життя? Чи думаєте ви про те, щоб створити мовну школу?

– Я гадаю, що ці ідеї будуть реалізовані, тому що ми повинні допомогти кримським татарам зберегти їхню мову та дати можливість для релігійних практик. Однак, я вважаю, що ініціатива в цьому питанні повинна виходити від них. Ми будемо допомагати всім, чим зможемо. Потрібне культурне товариство кримчан, яке займатиметься збереженням та популяризацією їхньої культури.

– Ким є ваші волонтери? Як виглядає день волонтера служби поселення?

– Активно темою кримчан займаємо-

– Олено, як з'явилася ідея допомогти біженцям? Я розумію, традиційна волинська хата скраю вже не є скраєм?

– Насправді останні події показали, що ми можемо виручати в потребі, можемо скинутися, якщо в когось біда, можемо співпрацювати для досягнення мети. З іншого боку ми також побачили, що поки біда не настане, нічого не буде. Біда нас об'єднує, вчить допомагати, розкриває особистий потенціал. Це для нас справді об'єднуючий та мотивуючий фактор, як би сумно це не звучало.

Щодо кримчан, то ідея організувати допомогу біженцям з'явилася в момент надання Держдумою Російської Федерації дозволу на введення військ в Україну. Тому в першу чергу ми створили базу контактів людей, які готові дати прихисток кримчанам, підвезти, допомогти в побутових справах. Ми завжди наголошуємо, що даємо не рибу, а вудку. Тому ми надаємо необхідну допомогу одразу після переїзду, але не можемо і не хочемо забезпечити переселенців абсолютно всім. Якщо коротко – ми взяли на себе координацію того, що може зробити для переселенців громадянське суспільство. І виявилось, що ми дуже щедрі та відкриті народ.

– Як саме відбувається поселення?

– До нас звертаються переважно телефоном. Ми намагаємося з'ясувати інформацію про приїжджиків, надаємо необхідну інформацію та готуємося до зустрічі. У нас назбиралася солідна база волинців, які можуть надати кімнати чи квартири переселенцям. Далі – забезпечуємо харчами, допомагаємо пройти всі реєстраційні процедури, спільно шукаємо роботу. Тому ми працюємо з органами влади – облдержадміністрацією, міською радою, які також узяли на себе певні зобов'язання. Я бачу, що робота наразі досить нескординована – ні в кого не було раніше такого досвіду, всі питання вирішуються на ходу. Проте система налагоджується, нам усе простіше і простіше.

– Чи чиновники не мають бажання допомогати?

– Ні, вони хочуть допомогти. Проте вони не завжди знають як, а на додаток діють у рамках цілої системи, яка просто не готова реагувати швидко. Їхня робота залежить від розпоряджень згори та мусить відбуватися в рамках процедур. Наша ж діяльність простіша. З іншого боку, в Луцьку вже налагоджена процедура реєстрації тимчасового місця проживання, Центр зайнятості допомагає в пошуку роботи, направляє переселенців на співбесіди.

– Від чого рятуються кримчани? Це така панічна втеча від загрози?

– Ці люди не хочуть російського громадянства, вони розуміють, яким буде їхнє життя після повної анексії, натомість тата-

– **Kim są wasi wolontariusze? Jak wygląda dzień wolontariusza, pracującego z uchodźcami z Krymu?**

– Акtywnie tematem krymskim zajmujemy się we trójkę – wspólnie z Romanem Mazurcem i Iryną Osipową. Wszyscy pracujemy, mamy mnóstwo własnych zajęć. Natomiast w wielu działaniach pomagają nam wolontariusze, w tym ludzie, którzy goszczą mieszkańców z Krymu u siebie w domu. Nasza praca już jest dosyć dobrze skoordynowana – dzięki temu, co już zostało zrobione, poszukiwania miejsca zamieszkania zajmuje jedynie około pół godziny. Jak dotychczas, tracimy dosyć dużo czasu na biurokrację i niezbędne procedury.

– **Jak urzędnicy odbierają przesiedleńców? Czy cechuje ich niechęć w stosunku do nich?**

– Przeciwnie, jest chęć pomocy. Na przykład, dzisiaj byliśmy z jedną rodziną w urzędzie paszportowym. Zostaliśmy miło obsłużeni, pracownicy odpowiedzieli na nasze pytania, ale ta procedura trwała dla dwóch osób około czterdziestu minut. Dlatego jednak musimy przejść przez procedurę debiurokratyzacji, przenieść wielką część pracy do Internetu.

– **Świadomie prowokowałem ludzi na rynku. Na kilka agresywnych wypowiedzi o tym, że krymianie zabierają miejsca pracy mieszkańcom miasta, jedna z pracownic odpowiedziała «Macie przynajmniej gdzie mieszkać, a im zabrano ich dom i ziemię».**

– Wszystkie kraje, do których przyjeżdżają imigranci mają podobne problemy. Nie odkryję tu nic nowego, jeśli powiem, że niektórzy Polacy tak mówią o Ukraińcach, którzy pracują na wolnych miejscach pracy. Nie widzę w tej sytuacji żadnych problemów – krymianie bardzo szybko

znajdują miejsca pracy, co znaczy, że mieszkańcy miasta ich nie potrzebowali.

– **Czy ci ludzie wierzą w swój powrót? Czy może już nie mają nadziei?**

– Najpierw ludzie mieli zamiar przyjechać na 3-4 tygodnie. Natomiast teraz nie liczą na szybki powrót, ale nie ma też w nich i zwątpienia. Możemy być pewni jednego – jak tylko Krym powróci do Ukrainy, oni zechcą wrócić na swoje ziemie.

– **Warto zwrócić uwagę, że na nich nie działa propaganda rosyjsko-radziecka. Ponieważ według jej logiki, ci ludzie mieliby wyjeżdżać do najbliższych «niebanderowskich» obwodów.**

– To jeszcze raz nam przypomina o tym, przed czym ci ludzie uciekają. Niestety, «rosja» wysiłkiem jej przywódców stała się czymś w rodzaju potwora, jakim można straszyć ludzi. Szkoda, ponieważ Rosjanie są wspaniałym narodem. Widzimy, że jest część ludzi, którzy nie poddają się propagandzie. Myślę, że psychologowie muszą jeszcze znaleźć jakąś szczepionkę przeciwko propagandzie.

– **Credo życiowe Oleny Semeniuk.**

– Czytałam niedawno taką historyjkę o Szwedzie, którego zapytano o narodową ideę jego państwa. Zastanowił się i powiedział: «A żyją sobie ludzie». Też chciałabym, żebyśmy po prostu żyli, nie tworząc mitów o Stalinie, wybacach z Czerwonej Armii, bohaterach z UPA, a zwyczajnie sobie żyli. By każdy robił to, co umie i był w swoim życiu szczęśliwy, pomagając innym. Nie musimy tworzyć mitów, zamiast nich powinniśmy się nauczyć żyć ze sobą nawzajem.

Rozmawiał Walenty WAKOLUK

ся wtręch – razem z Romanem Mazurcem ta Iryną Osipową. Wszyscy pracujemy, mamy mnóstwo własnych zajęć. Natomiast w wielu działaniach pomagają nam wolontariusze, w tym ludzie, którzy goszczą mieszkańców z Krymu u siebie w domu. Nasza praca już jest dosyć dobrze skoordynowana – dzięki temu, co już zostało zrobione, poszukiwania miejsca zamieszkania zajmuje jedynie około pół godziny. Jak dotychczas, tracimy dosyć dużo czasu na biurokrację, na niezbędne procedury.

– **Jak ci biurokraci sprzyimają przesiedleńców? Czy to jest jakaś niechęć?**

– Nawpaki, jest bажання допомогти. Наприклад сьогодні ми були в неприємний день у паспортному столі. Нас охоче обслуговували, відповідали на всі питання, намагалися знайти вихід, але ця процедура тривала для двох осіб близько сорока хвилин. Тому ми мусимо все-таки пройти процедуру дебіюрократизації, перенести велику частину роботи в інтернет.

– **Я свідомо провокував на ринку людей. На кілька агресивних реплік про те, що кримчани забиратимуть робочі місця у лучан, прозвучала відповідь від однієї з працівниць «Вам хоч є де жити, а в них забрали рідну землю».**

– Усі країни, в яких є потік іммігрантів, зустрічаються з такими проблемами. Не секрет, що деякі поляки так відгукуються про українців, які працюють на вільних робочих місцях. Я не бачу в цій ситуації жодних проблем – кримчани дуже швидко знаходять робочі місця, отже лучанам вони не були потрібні.

– **Чи вірять ці люди у своє повернення? Чи вони вже не мають надії?**

– Спершу люди приїжджали на 3-4 тижні. Натомість тепер у них немає надії на швидке повернення, але немає також зневіри. Можна впевнено сказати одне: як тільки Крим повернеться до складу України, вони будуть повертатися на свою землю.

– **Зверніть увагу, що на них не діє російсько-радянська пропаганда. Адже за її логікою вони мали б виїжджати до найближчих «небандерівських» областей.**

– Це ще раз демонструє, від чого ці люди втікають. На жаль, «росія» зусиллями її очільників стала чимось типу «бабая», яким можна залякувати людей. Шкода, тому що росіяни – це також прекрасний народ. Бачимо, що є частина людей, які дійсно не піддаються пропаганді. Гадаю, психологи ще мають знайти якусь вакцину від пропаганди.

– **Кредо від Олені Семенюк.**

– Ядесь читала такий вислів про шведа, якого запитали про національну ідею його країни. Він задумався і відповів: «Живуть собі люди». Мені би також хотілося, щоб ми просто собі жили, не створюючи собі міфів про Сталіна, визволителів із Червоної Армії, героїчних бандерівців, а просто жили. Щоб кожен робив те, що вміє, та отримував задоволення від життя, допомагав іншим. Нам не треба творити міфів, треба вчитися жити поряд одне з одним.

Розмовляв Валентин ВАКОЛЮК

Rosja – nie Europa

Ministerstwo kultury Federacji Rosyjskiej przygotowało projekt dokumentu «Zasady polityki kulturalnej państwa», którego główna teza brzmi: «Rosja – nie Europa».

Poinformował o tym 25 marca sam Władimir Putin, podczas odbywającej się na Kremlu ceremonii wręczenia nagród dla młodych twórców kultury. Prezydent podkreślił, że «dokument ten, powinien odbić się głośnym echem w rosyjskim społeczeństwie».

«Rosja powinna być traktowana jako wyjątkowa i niepowtarzalna cywilizacja, nie może redukować się ani do «Zachodu», ani do «Wschodu» – cytuje fragment projektu «Niezawisimaja Gazeta». – Krótkim podsumowaniem tego stanowiska jest teza, że Rosja nie jest Europą, czego potwierdzeniem jest cała historia kraju i narodu».

Gazeta donosi, że dokument przygotowany przez Ministerstwo Kultury podpisał pierwszy zastępca ministra kultury Władimir Arystarchow, po czym przekazał go do administracji prezydenta.

«Stosownym wydaje się włączenie do dokumentu tezy o rezygnacji z zasad wielokulturowości i tolerancji – czytamy w dokumencie. – Zachowanie jedynego kodu kulturowego wymaga odrzucenia pomocy państwa dla projektów kulturalnych, które

narzucają społeczeństwu obcy system norm i wartości».

Autorzy projektu uważają za konieczność – obronę tradycyjnych wartości społeczeństwa rosyjskiego.

«Żadne odwołania do «wolności twórczej» i «narodowej indywidualności» nie mogą usprawiedliwiać zachowań uważanych za niedopuszczalne z punktu widzenia tradycyjnych wartości rosyjskich. Nie oznacza to ograniczania wolności słowa i praw obywateli, ale wymaga odrzucenia rządowego wsparcia dla osób i wspólnot, które wykazują zachowania sprzeczne z rosyjskimi normami kulturowymi».

Przemawiając do ludzi kultury Putin oświadczył, że nad tym ważnym projektem pracuje grupa robocza, składająca się z twórców kultury i sztuki, literatów, pedagogów, ludzi biznesu, organizacji społecznych i politycznych, a 31 marca doradca prezydenta Władimir Tołstoj powiedział agencji Interfax, że prace nad projektem potrwają do połowy kwietnia, a później stanie się on przedmiotem dyskursu publicznego.

Kresy24.pl/ng.ru

автор: Вася Ложкин

Росія – не Європа

Міністерство культури Російської федерації підготувало проект документу «Принципи державної культурної політики», головною тезою якого є «Росія – не Європа».

Про це поінформував 25 березня сам Володимир Путін під час церемонії вручення нагород молодим діячам культури, що відбувалася у Кремлі. Президент підкреслив, що «цей документ повинен викликати широкий резонанс у російському суспільстві».

«Росію мають сприймати як виняткову та неповторну цивілізацію, її суть не можна зводити до «Заходу», ані до «Сходу», – цитує фрагмент проекту «Независимая Газета». – Коротким підсумком цієї позиції є теза, що Росія – не Європа, підтвердженням чого є вся історія країни та народу».

Газета інформує, що документ, який підготувало Міністерство культури, підписав перший заступник міністра культури Вадим Аристархов, після чого передав його в адміністрацію президента.

«Відповідним видається включення до документа тези про відмову від принципів багатокультурності й толерантності, – читаємо в документі. – Збереження єдиного культурного коду вимагає припинити допомогу держави культурним проектам,

які насаджують суспільству чужу систему норм та цінностей».

Автори проекту вважають необхідністю захист традиційних цінностей російського суспільства.

«Жодні посилання на «творчу свободу» та «національну індивідуальність» не можуть виправдати поведінку, яка вважається неприпустимою з точки зору традиційних російських цінностей. Це не означає обмеження свободи слова і прав громадян, але вимагає припинення урядової підтримки осіб та груп, котрим характерна поведінка, яка суперечить російським культурним нормам».

Виступаючи перед діячами культури, Путін зазначив, що над цим важливим проектом працює робоча група, яка складається з митців, літераторів, педагогів, бізнесменів, громадських і політичних організацій, а 31 березня радник президента Вадим Толстой розповів агентству Інтерфакс, що робота над проектом триватиме до середини квітня, а результат стане предметом громадського обговорення.

Kresy24.pl/ng.ru

Wieczór z Lubką Вечір із Любкою

Społeczna Inicjatywa «stendaL» w Łucku zorganizowała miłośnikom poezji i prozy wieczór literacki, a gościem był Andrij Lubka, ukraiński pisarz, poeta i tłumacz, którego twórczość dawno przekroczyła granice Ukrainy.

Громадська ініціатива «стендаЛь» у Луцьку подарувала поціновувачам поезії та прози літературний вечір, гостем якого став Андрій Любка, український письменник, поет і перекладач, творчість якого давно перетнула межі України.

Wieczór z Andrijem Lubką zbiegł się z promocją jego najnowszej książki na Ukrainie «Spaty z zinkamy» (Spač z kobietami). Autor czytał zebrany wybrane opowiadania, odpowiadał na liczne pytania słuchaczy, a także prezentował swoje utwory poetyckie. W klubie panowała serdeczna atmosfera, a to dzięki bezpośredniej i szczerzej postawie samego autora, który okazał się przemitym, dowcipnym, młodym człowiekiem.

Okazuje się, że tworzywem literackim może być absolutnie wszystko, ale sztuką jest, aby potem to, co powstaje w wyobraźni, rzucić odpowiednio na przysłowiowy papier. Można odnieść wrażenie, że współczesna proza i poezja Lubki to takie oglądanie i podglądanie świata, słuchanie i podsłuchiwanie ludzi i sytuacji, by w efekcie po mistrzowsku przełożyć to na poetycką prozę. Niby proste, ale nie każdy potrafi tego dokonać. Dzięki swojemu talentowi i pracy, Andrij Lubka zaprasza czytelników do symbolicznego otwarcia drzwi z okładki swojej nowej książki «Spaty z zinkamy», aby zagłębić się w «prawdziwość życia i samej literatury» i postarać się zrozumieć, czym jest miłość i śmierć. Pięćdziesiąt opowiadań, a każde z nich może być

początkiem nowego spojrzenia na otaczający nas świat i ludzi. Czy warto otwierać nieznane drzwi? Uważam, że w przypadku Andrija Lubki trzeba, a nawet powinniśmy. Skoro otrzymaliśmy już zaproszenie do wewnętrznego świata autora, to spróbujmy zastanowić się «przeciwko czemu lub za czym napisano» tę książkę. Po lekturze każdy znajdzie swoją odpowiedź.

Andrij Lubka to ukraiński poeta i tłumacz. Autor tomów wierszy «Osiem miesięcy schizofrenii», «Terroryzm», «Czterdzieści baksów plus napiwek». Jako prozaik debiutował tomem opowiadań «Killer». Laureat literackich nagród «Debiut» i «Kijowskie laury». Jego teksty tłumaczone były na 10 języków świata. Oprócz tego, Andrij Lubka był stypendystą kilku europejskich programów literackich (w tym dwukrotnie Gaude Polonia), uczestnikiem wielu ukraińskich i europejskich akcji i festiwali literackich. Ukończył szkołę wojskową w Mukaczowie i ukrainistykę na Narodowym Uniwersytecie w Użhorodzie. Obecnie studiuje bałkanistykę na Uniwersytecie Warszawskim.

Jadwiga DEMCZUK

Pід час зустрічі з Андрієм Любкою відбулася презентація його нової книги «Спати з жінками». Автор читав присутнім вибрані оповідання, відповідав на численні запитання присутніх і представляв свої поетичні твори. У клубі панувала сердечна атмосфера. Цьому сприяла безпосередність і щирість автора, який виявився приємним і дотепним молодим чоловіком.

Виявляється, літературним матеріалом може стати абсолютно все. Мистецтво полягає в тому, щоб потім те, що виникло в уяві, перенести на папір. Складається враження, що сучасна проза і поезія Любки – це спостереження за світом, підглядання за ним, слухання та підслуховування людей і ситуацій, щоб пізніше все це майстерно викласти поетичною прозою. Це начебто просто, але не кожен на це спроможний. Завдяки своєму талантові та праці Андрій Любка запрошує читачів символічно відчинити двері на обкладинці своєї нової книги «Спати з жінками», щоб заглубитися у «справжність життя і самої літератури» та спробувати збагнути, чим є любов і смерть. Це п'ятдесят оповідань, кожне з яких може стати початком нового погляду на світ і людей,

що нас оточують. Чи потрібно відчиняти двері в невідоме? Вважаю, що у випадку з Андрієм Любкою не лише потрібно, ми повинні це зробити. Якщо ми вже отримали запрошення у внутрішній світ автора, то спробуємо задуматися над тим, «проти чого чи на захист чого написано» цю книгу. Після прочитання кожен сам знайде для себе відповідь.

Андрій Любка – це український поет і перекладач, автор поетичних збірок «Вісім місяців шизофренії», «Тероризм», «Сорок баксів плюс чайови». Як прозаїк дебютував збіркою оповідань «Кілер». Laureat літературних премій «Дебют» і «Київські лаври». Його тексти перекладені на 10 мов світу. Окрім цього, Андрій Любка був стипендістом декількох європейських літературних програм (зокрема, двічі стипендістом «Gaude Polonia»), учасником багатьох українських і європейських літературних акцій та фестивалів. Закінчив Мукачівське військове училище та Ужгородський національний університет (українська філологія). Нині вивчає балканістику у Варшавському університеті.

Ядвіга ДЕМЧУК

Andrij Lubka: „Widzę swoje miejsce na przestrzeni mapy Europy”

Андрій Любка: «Бачу своє місце у просторі європейської мапи»

Łuck był ostatnim punktem na mapie trasy literackiej Andrija Lubki, którą pokonał w ramach promocji swojej książki „Spač z kobietami”. Stąd autor pojechał do Polski, gdzie obecnie studiuje. W ostatnim dniu marca Andrij Lubka i przedstawicielki inicjatywy społecznej „stendaL”, które zorganizowały spotkanie z nim w Łucku, byli gośćmi „Monitora Wołyńskiego”.

Луцьк був останнім містом на мапі літературного туру Україною Андрія Любки, що відбувся в рамках презентації книжки «Спати з жінками». Із нашого міста автор поїхав до Польщі, де нині навчається. В останній день березня Андрій Любка та представниці громадської ініціативи «стендаЛь», котрі організували зустріч з ним у Луцьку, були гостями «Волинського монітора».

Andriju, kim jesteś w życiu?

Patrząc na historyczną mapę Rzeczy Pospolitej „od morza do morza”, która wisi u was w redakcji, w siedzibie Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu, jakoś bardzo wyraźnie poczułem się Środkowoeuropejczykiem. Urodziłem się w Rydze, nad Bałtykiem, dzieciństwo spędziłem na pograniczu ukraińsko-madziarsko-rumuńskim na Zakarpaciu, w Winogradowie. Potem przez kilka lat mieszkalem w Mukaczewie, Użhorodzie, Kijowie i Warszawie. Ta geograficzna łatwość, możliwość mieszkania w różnych zakątkach świata, to pogranicze na skrzyżowaniu kultur i tradycji kształtuje światopogląd i dyktuje przyzmat literacki.

Pogranicze to niepokój. Uciekasz od siebie, szukasz siebie i swojego miejsca na świecie?

W małym, prowincjonalnym Winogradowie urodził się wybitny kompozytor Béla Bartók. Po swoim pierwszym koncercie „z owacjami”, który odbył się w miejscowym gimnazjum, z rekomendacjami i ze stypendium dyrektora, mając 11 lat pojechał w świat, do dalekiej Bratysławy, żeby nigdy tam nie

wrócić. W tym fakcie widzę los i misję typowego Środkowoeuropejczyka. Widzę swoje miejsce właśnie na przestrzeni tej europejskiej mapy. W odróżnieniu od „sowieckiej komunalki”, przestrzeń europejska chroni i szanuje indywidualność człowieka, jego prywatność.

Jaka jest geneza książki „Spač z kobietami”?

Jest to książka esejów i rozważań o naszej egzystencji i o nas samych, o naszym wewnętrznym chrześcijaństwie i pogaństwie. To swoisty ciąg dalszy poszukiwań europejskiego układu współrzędnych. Główną metaforą książki jest bezokolicznik „spač”. Ludzie we śnie są prawdziwi, zrzucają różnego rodzaju maski zakładane w dzień. Spać obok kobiety – to symboliczny przejaw zaufania i dostępu do wzajemnej prywatności. Mój bohater jadąc ze Lwowa z trzema kobietami w jednym przedziale pociągu nocnego Kijów-Użhorod jest zmuszony do naruszenia ich kobiecego sakramentu snu. Ciasnota zamkniętej przestrzeni przedziału, który symbolizuje „sowiecką niewysprzątaną komunalkę” i w którym są zmuszeni przebywać podróżujący, staje się swoistą ideowo-etyczną próbą dla naszego bohatera

– Андрію, ким Ти є в житті?

– Дивлячись на мапу історичної Речі Посполитої «від моря до моря», яка висить у вас у редакції, в приміщенні Товариства польської культури ім. Еви Фелінської, якимось гостро відчув себе центрально-європейцем. Я народився в Ризі, біля Балтійського моря, дитинство провів на українсько-мадярсько-румунському пограниччі на Закарпатті, у Виноградіві. Потім кілька років проживав у Мукачеві, Ужгороді, Києві та Варшаві. Ця географічна легкість, можливість жити в різних точках світу, ця прикордонність на перетині культур і традицій формує світогляд і диктує літературну призму.

– Пограниччя – це неспокій. Утікаєш від себе, шукаєш себе і своє місце у світі?

– У маленькому провінційному Виноградіві народився відомий композитор Бела Барток. Після свого першого концерту «з оваціями», котрий відбувся в місцевій гімназії, за рекомендацією та зі стипендією директора у свої 11 років він вирушив у широкий світ до далекої Братислави і більше ніколи назад не повер-

нувся. У цьому факті прослідковую долю і місію типового центрально-європейця. Я бачу своє місце власне у просторі цієї європейської мапи. На відміну від «совкової коммуналки», європейський простір оберігає і шанує індивідуальність людини та її приватний світ.

– Яка генеза ідеї книги «Спати з жінками»?

– Це книжка есеїв та роздумів про нашу екзистенцію і про нас самих, про наше внутрішнє християнство та язичництво. Це своєрідне продовження пошуків європейської системи координат. Основною метафорою книжки є інфінітив «спати». Люди у сні стають справжніми, скидаючи різного ґатунку маски, одягнуті вдень. Спати поряд із жінкою – це символічний прояв довіри і допуску до взаємної приватності. Мій герой, коли їде зі Львова із трьома жінками в одному купе нічного потяга сполученням Київ-Ужгород, вимушений порушити їхнє жіноче таїнство сну. Тіснота замкнутого простору купе, яке символізує «радянську неприбрану коммуналку» і в якому змушені перебувати подорожуючі, стає своєрідним ідейно-етичним випробуванням у цій

О Старым Mieście w Łucku – w nowej książce

Про Старе місто в Луцьку – у новій книзі

Waldemar Piasecki, autor wielu badań krajoznawczych poświęconych Łuckowi, zaprezentował niedawno swoją nową książkę – «Łuck. Stare Miasto. Szkice historyczno-krajoznawcze».

Вальдемар Пясецький, автор багатьох краєзнавчих розвідок, присвячених Луцьку, представив нещодавно свою нову книгу – «Луцьк. Старе місто. Історико-краєзнавчі нариси».

Krajoznawca Waldemar Piasecki to chyba jedyny człowiek w Łucku, który potrafi opowiedzieć o każdym jego zakątku, o historii każdego domu i rodzinach, które tutaj mieszkają i tworzyły dzieje swojego miasta. Profesor Oksana Karlińska w czasie prezentacji zwróciła uwagę na to, że Waldemar Piasecki zawsze interesuje się ulicami, domami, ludźmi, organizacjami. Jego prace ukazują miasto jako wielokulturowe i wielonarodowe. Przypominała także: «Pan zwracał mi uwagę na to, jaki był plan jednego z domów, jak on się zmienił, kto tam mieszkał, do kogo należał, jak się zmieniali w nim ludzie».

Książka «Łuck. Stare Miasto. Szkice historyczno-krajoznawcze» została przygotowana do druku w państwowym przedsiębiorstwie «Wołyńskie starożytności». Każdy rozdział zawiera krótki opis w języku polskim i angielskim. W wydaniu po raz pierwszy zostało opisanych 40 zabytków skali lokalnej, położonych w starej części Łucka, zbadano także, jak one były użytkowane w różnych okresach historycznych. Autor również opowiada o historii budownictwa i zniszczonych zabytkach Starego Miasta, a także o jego mieszkańcach. W czasie prezentacji badacz zauważył, że do książki weszły również legendy,

opowiadania, fakty historyczne i sceny z życia powszedniego.

Prezentacja nowego wydania Waldemara Piaseckiego odbyła się na Wydziale Historycznym WUN im. Łeśi Ukrainki. Dziekan Wydziału Historycznego Anatolij Szwab, który przewodniczył prezentacji, podkreślił łatwy, naukowo-popularny styl autora, dokładną wiedzę w dziedzinie historii i sztuki, delikatne wycucie wielonarodowego charakteru miasta.

70 % zamieszczonych w pracy zdjęć zostały wydane po raz pierwszy. Graficzny układ książki zaprojektował fotograf Wiktor Czuchraj, który kiedyś zwiedził z Waldemarem Piaseckim całe miasto. Według niego, wartość zdjęć zrobionych dzisiaj ludzie docenią dopiero po 20 latach. Obecnie miasto szybko się zmienia, wiele zabytków znika na zawsze.

Autor zgromadził materiały jeszcze do dwóch książek, które będą poświęcone śródmieściu i okolicom Łucka. Podczas prezentacji 80-letni krajoznawca żartobliwie dodał, że planuje wydać też czwartą książkę, do której wejdą materiały, które nie zostaną zamieszczone w jego poprzednich pracach.

Natalia DENYSIUK

Krajoznawець Вальдемар Пясецький, мабуть, єдина людина в Луцьку, яка може розповісти про кожен закуток міста, про історію кожного будинку та родин, котрі в ньому жили і творили історію міста. Професор Оксана Карліна під час презентації звернула увагу на те, що Вальдемара Пясецького завжди цікавили вулиці, будинки, люди, організації. Його роботи представляють наше місто як багатокультурне, багатонаціональне. «Я пам'ятаю, як Ви мені звертали увагу на те, який план певного будинку, як він змінився, хто там жив, кому належав, як змінювалися люди в ньому», – додала вона.

Книгу «Луцьк. Старе місто. Історико-краєзнавчі нариси» підготували до друку у ДП «Волинські старожитності». До кожного розділу в ній подано короткий опис польською та англійською мовами. У виданні вперше описано 40 пам'яток місцевого значення, котрі розташовані у старій частині Луцька, розглянуто, як їх використовували в різні історичні епохи. Автор також розповідає про історію забудови та про знищені пам'ятки Старого міста, а також про його мешканців. Під час презентації дослідник зазначив, що у книгу ввійшли також

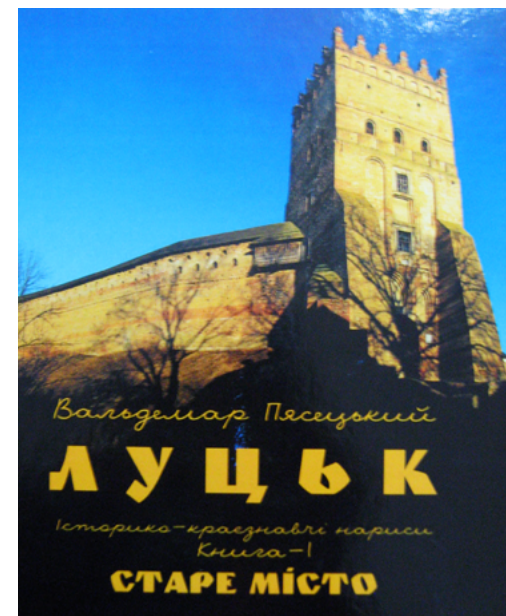
легенди, побутові історії, історичні факти та сцени з повсякденного життя.

Презентація нового видання Вальдемара Пясецького відбулася на історичному факультеті ЧНУ ім. Лесі Українки. Декан історичного факультету Анатолій Шваб, котрий вів презентацію, відзначив легкий, науково-популярний виклад автором матеріалу, якому притаманне тонке знання історії та мистецтвознавства, тонке відчуття багатонаціонального характеру міста.

70% фотографій, що містяться у виданні, опубліковані вперше. Художнім оформленням книги займався фотограф Віктор Чухрай, котрий свого часу обійшов із Вальдемаром Пясецьким усе місто. За його словами, цінність фото, зроблених сьогодні, люди зрозуміють через 20 років. Нині ж місто швидко змінюється, багато пам'яток зникає назавжди.

Автор зібрав матеріали ще для двох книг, котрі будуть присвячені середмістю та околицям Луцька. Під час презентації 80-річний краєзнавець жартом додав, що планує видати також четвертий том, до котрого увійдуть матеріали, які не потраплять до попередніх його книг.

Наталія ДЕНИСЮК

«Chciałbym dziś mówić tak barwnie i jasno...»

«Я хотів би сьогодні говорити так барвисто і виразно...»

35 recytatorów zaprezentowali wybrane utwory podczas XIII Konkursu Recytatorskiego Poezji Polskiej im. Juliusza Słowackiego.

35 учасників представили вибрані твори під час XIII Декламаторського конкурсу польської поезії ім. Юліуша Словацького.

Konkurs ma na celu popularyzację literatury polskiej na Ukrainie i z roku na rok cieszy się dużym zainteresowaniem. Mottem tegorocznego spotkania były słowa jednego z najważniejszych polskich poetów Tadeusza Różewicza: Chciałbym dziś mówić tak barwnie i jasno/ by dzieci biegły do mnie jak do parku/ co w słońcu stoi i światło ma w sobie... Chciałbym nie mówić/ lecz czynić słowami/ aby słów moich dotknęli rękami/ ludzie.

XIII Konkurs Recytatorski Poezji Polskiej im. Juliusza Słowackiego odbył się 4 kwietnia b.r. pod honorowym patronatem Konsula Generalnego RP w Łucku, Wołyńskiego Zjednoczenia Nauczycieli Polskich na Ukrainie im. Gabrieli Zapolskiej i Gimnazjum Nr 4 im. Modesta Lewickiego Łuckiej Miejskiej Rady Wołyńskiego Obwodu. Spotkanie otworzył Dyrektor Gimnazjum Pan Oleksandr Myszkowec, który powitał wszystkich uczestników i opiekunów konkursu, życząc występującym, aby recytacja polskiej поезії dostarczyła wykonawcom i słuchaczom, jak najwięcej pozytywnych emocji i radości. Głos zabrała również obecna Pani Konsul Karolina Golubiewska oraz Pani Prezes Zjednoczenia NP Switłana Zinčuk, które życzyły powodzenia w konkursie. Jury w składzie: Switłana Kulak z Miejskiego Metodycznego Gabinetu Urzędu Oświaty/Miejskiej Rady w Łucku, Jadwiga Demczuk – nauczycielka języka polskiego delegowana przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą w Warszawie i Switłana Zinčuk, nauczycielka języka polskiego w Gimnazjum Nr 4 i jednocześnie Prezes Zjednoczenia NP, wysłuchało 35 recytatorów w dwóch kategoriach. Każdy z nich miał zaprezentować dwa wybrane utwory. Pierwsza grupa to byli uczniowie do 13 roku życia, druga od 14 do 18 lat. Wyróżnienia w pierwszej kategorii otrzymali: Daryna Dżowko, Margaryta Jermejczyk, Julia Michaluk, Nazar Malachiwskij, Alina Kowalczyk i Switłana Borysiuk, natomiast

w kategorii drugiej wyróżnieni to: Daria Zubczuk, Anastasia Adamowicz, Wiktoria Szpak, Anna Nechodiuk, Anna Szumeruk i Sofia Wowczuk. Konkurs przebiegał bardzo sprawnie dzięki organizacji ze strony Switłany Zinčuk i pomocy Pani Iryny Skuby, która rejestrowała uczestników, a potem wypisywała dyplomy i wyróżnienia.

Każdy z uczestników otrzymał nagrodę w postaci słowników i książek do nauczania języka polskiego. Ci, którzy otrzymali pierwsze miejsca, będą prezentować swoje wiersze na Obwodowym Konkursie Recytatorskim w Łucku 10 kwietnia 2014 roku.

J.D.

Meta konkursu – popularyzacja polskiej поезії w Ukrainie. Kожного року він викликає велике зацікавлення. Девізом цьогорічної зустрічі стали слова Тадеуша Ружевіча, одного з найвідоміших польських poetów: Я хотів би сьогодні говорити так барвисто і виразно/ щоб діти прибігали до мене, як до парку/ який минеться в сонці і світло несе... Я хотів би не говорити/ а діяти словом/ щоб його доторкнулись могли руками/ люди.

XIII Декламаторський конкурс польської поезії ім. Юліуша Словацького відбувся 4 квітня цього року під почесним патронатом Генерального консула РП у Луцьку, Волинського

об'єднання польських учителів в Україні ім. Габрієли Запольської та Луцької гімназії № 4 ім. Модеста Левицького Луцької міської ради Волинської області. Зустріч розпочав директор гімназії Олександр Мишковець, який привітав усіх учасників і організаторів конкурсу, побажавши, щоб декламація польської поезії викликала у виконавців і слухачів якнайбільше позитивних емоцій та радості. Слово надали консулу Кароліні Голубевській та голові Об'єднання польських учителів Світлані Зінчук, які побажали всім успіху в конкурсі. Журі в складі Світлани Куляк з міського методичного кабінету відділу освіти Луцької міської ради, Ядвіги Демчук – учительки польської мови, делегованої варшавським Осередком розвитку польської освіти за кордоном, і Світлани Зінчук, учительки польської мови в гімназії № 4 та водночас голови Об'єднання польських учителів, прослухало 35 декламаторів у двох категоріях. Кожен із них мав представити по два вибрані твори. У першій групі виступили учні до 13 років, у другій – від 14 до 18 років. У першій категорії нагороди отримали: Дарина Джовко, Маргарита Ермейчик, Юлія Михалюк, Назар Малахівський, Аліна Ковальчук і Світлана Борисюк, натомість у другій категорії біли відзначені: Дарія Зубчук, Анастасія Адамович, Вікторія Шпак, Анна Неходюк, Анна Шумерук і Софія Вовчук. Конкурс був проведений на найвищому рівні завдяки організаційним старанням Світлани Зінчук і допомозі Ірини Скуби, яка реєструвала учасників, а потім виписувала дипломи та нагороди.

Кожен із учасників отримав нагороду у вигляді словників і книг з польської мови. Ті, хто зайняв перші місця, братимуть участь в Обласному декламаторському конкурсі, що відбудеться в Луцьку 10 квітня 2014 року.

Я.Д.

Informacje Lubelskie

Wiele nowych kierunków nauki wprowadzają od przyszłego roku akademickiego dwie czołowe lubelskie uczelnie: Katolicki Uniwersytet Lubelski oraz Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej. Na KUL-u pojawi się sześć nowych kierunków. Są to: administrowanie ochroną zdrowia, analityka społeczna i internetowa, kognitywistyka (studia z zakresu nauk o poznaniu i ludzkim umyśle), zarządzanie dokumentacją i archiwistyka, prawo w biznesie i gerontologia społeczna. UMCS otwiera aż dziewięć nowych kierunków nauki. Nowością szczególnie rekomendowaną przez uczelnię jest przygotowywany przez Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki wspólnie z Wydziałem Chemii oraz Biologii i Biotechnologii, w języku angielskim, Science and technology.

W Puławach trwają prace przy budowie Centrum Badawczego Nawozów. Całkowity koszt inwestycji, którą realizuje Instytut Nawozów Sztucznych to niemal 18 milionów złotych. Centrum będzie najnowocześniejszym tego typu obiektem w Polsce. Podobną placówkę, ale nie identyczną ma tylko Politechnika Wrocławska. Obiekt ma być gotowy jeszcze w tym roku. Posłuży badaniom nawozów, które nie powinny mieć ujemnego wpływu na zdrowie ludzi spożywających rośliny, do których wzrostu użyto nawozów.

Convergys Corporation zawita do Lublina. Ta firma specjalizująca się w zarządzaniu relacjami z klientem. Już zadeklarowała się ona jako znaczący pracodawca, bowiem zamierza otworzyć w Lublinie, drugi po Szczecinie, oddział w Polsce, który do końca roku zatrudni 250 osób. Warunkiem przyjęcia do pracy jest przede wszystkim znajomość języka niemieckiego, jako, że firma obsługuje klientów spółki telekomunikacyjnej: «Telefonika». Na swoją lubelską siedzibę wybrała budynek Nord Office Park przy ulicy Szeligowskiego. W Stanach Zjednoczonych firma ma swoją centralną siedzibę i zajmuje się obsługą ruchu użytkowników wielu globalnych marek w 47-miu językach w ponad 150 miejscowościach na świecie. Zatrudnia 125 tysięcy ludzi w 150 centrach usług na terenie 11 krajów.

Wydawnictwo Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego zostało wyróżnione «Feniksem», czyli nagrodą stowarzyszenia Wydawców Katolickich. Nagroda została przyznana w kategorii: «Nauki Kościelne» za dwa tomy publikacji «Kościoł – znak wśród narodów», które ukazały się w serii wydawniczej «Opera Omnia» Josepha Ratzingera. KUL im. Jana Pawła II uzyskał z Watykanu prawo wyłączności do wydania drukiem w formie książkowej dzieł Josepha Ratzingera w łącznej liczbie 16 tomów.

Przebudowany został, znajdujący się w centrum Lublina Ogród Saski, czyli centralny Ogród Wypoczynku Miasta. M.in. nowym rytmem zaczną żyć Muszla Koncertowa wraz z całą widownią. Obecnie kończy się montaż sprowadzonych z Włoch eleganckich zielonych ław dla widzów. Pierwszy uroczysty koncert w tym obiekcie odbędzie się w dniu 1 maja bieżącego roku.

Od 1 kwietnia rozpoczął się nowy sezon w Pałacu w Kozłowie w Lubelskiem. Jest to jedyna w Europie doskonale zachowana rezydencja magnacka z tamtego okresu, jak gdyby «żywcem» wyjęta z ówczesnej epoki. Piękny, dziewiętnastowieczny pałac i równie okazały park. Zespół pałacowo-parkowy w Kozłowie udostępniony będzie do zwiedzania przez siedem kolejnych miesięcy, po czym nastąpi doroczny, trzymiesięczny okres konserwacji obiektu i zgromadzonych w nim dzieł.

Od maja zaczną się «ukwiecanie Lublina». Przewiduje się wysadzenie łącznie 25 tysięcy kwiatów. Pełne kwiatów będą miejskie ronda, na 90 latarniach zawisną donice z kwiatami. 140 skrzynek z kwiatami ozdobi barierki umieszczone przy kilku głównych ulicach. Szczególnie zabiega o to, by miasto było atrakcyjnie ukwiecone, prezydent Lublina Krzysztof Żuk.

Żywność i nowa odzież mogą się znaleźć w paczkach wysyłanych z Polski dla naszych sąsiadów na Ukrainie. Oto przykład przygotowania paczki z Archidiecezji Katolickiej Lubelskiej dla jednej z ukraińskich rodzin w Kołodziejówce. Sporządzono tu paczkę z wymienionymi artykułami o wadze dwustu kilogramów. Połowę stanowi żywność, fabrycznie pakowana, ale bez produktów pochodzenia zwierzęcego, a reszta to nowa odzież. Nie można pakować alkoholu, papierosów, butów, ani zniszczonych lub używanych ubrań. Caritas Diecezji Lubelskiej przekazała już wiele podobnych paczek, uczestnicząc w akcji «Rodzina Rodzinie», czyli pomoc naszym sąsiadom.

Mieszkańcy Lubelszczyzny są podzieleni, jedni bowiem uważają, że prowadzone obecnie prace wiertnicze w poszukiwaniu gazu łupkowego są w pełni uzasadnione, a nawet w obliczu «trudności gazowych» konieczne, natomiast drudzy, że to jest degradacja przyrody, zanieczyszczanie wody etc. Przeważają głosy, że wiercenia należy kontynuować. I oto w marcu, zakończyła prace wiertnicze w powiecie łukowskim firma Orlen. Obecnie trwa analiza próbek skalnych. Np. wiercenia w gminie Stoczek Łukowski trwały 6 tygodni. Orlen zagłębił się tu na głębokość czterech kilometrów, zbierając 144 próbki skalne. Jeśli badania laboratoryjne będą pozytywne, to Orlen wróci do dalszych prac w powiecie łukowskim. Na razie przeniósł się do Świdnika. W ostatnim okresie Ministerstwo Ochrony Środowiska w Polsce wydało na poszukiwanie gazu łupkowego ponad 100 koncesji. I to różnym firmom. Do końca roku dokonają one 85 dalszych próbnych odwiertów.

Będzie to nowa hala produkcji narzędzi chirurgicznych, w istniejącej już fabryce narzędzi chirurgicznych w Radzynie Podlaskim. Produkcja trwa tu od 2010 roku. Dotąd pracuje tu 150 osób, a za dwa lata, zatem po uruchomieniu nowej hali, zatrudnienie wzrośnie dwukrotnie, co w Radzynie Podlaskim będzie miało duże znaczenie w likwidacji bezrobocia. Stopa bezrobocia wynosi tu 16%. W fabryce produkuje się narzędzia chirurgiczne wyłącznie na eksport. Główni odbiorcy to Stany Zjednoczone, Australia, Niemcy, Francja i Wielka Brytania.

Люблінська інформація

Багато нових спеціальностей відкриють у наступному навчальному році два найбільші навчальні заклади в Любліні: Люблінський католицький університет і Університет Марії Кюрі-Скłodовської. У ЛКУ з'явиться шість нових спеціальностей: адміністрування охорони здоров'я, суспільна та Інтернет-аналітика, когнітивістика (вивчатимуться науки про пізнання та людський розум), управління документацією та архівістика, право в бізнесі та суспільна геронтологія. УМКС відкриває аж дев'ять нових спеціальностей. Новинка, яку особливо рекомендують у закладі, – Science and technology. Її підготували разом факультет математики, фізики та інформатики і факультет хімії, біології та біотехнології. Навчання відбуватиметься англійською мовою.

У Пулавах триває будівництво Навчального центру добрив. Повна вартість інвестиції, яку реалізує Інститут штучних добрив – це майже 18 мільйонів злотих. Центр буде найсучаснішим такого типу об'єктом у Польщі. Подібний підрозділ, але не ідентичний, має тільки Вроцлавська політехніка. Об'єкт має бути готовим уже в нинішньому році. Тут будуть досліджувати добрива, які не повинні мати негативного впливу на здоров'я людей, що споживають рослини.

«Convergys Corporation» завітає до Любліна. Ця фірма спеціалізується на управлінні відносинами із клієнтом. Вона вже задекларувала себе як серйозний працедавець, оскільки має намір відкрити в Любліні друге після Щецина відділення в Польщі, яке до кінця року працевлаштує 250 осіб. Умовою прийняття на роботу є, передусім, володіння німецькою мовою, оскільки фірма обслуговує клієнтів телекомунікаційної фірми «Telefonika». Для свого люблінського офісу «Convergys Corporation» вибрала будинок «Nord Office Park» на вулиці Шеліговського. У Сполучених Штатах Америки фірма має свій головний офіс і займається обслуговуванням користувачів багатьох глобальних марок 47-ма мовами в понад 150 населених пунктах світу. У 150 центрах з надання послуг, що розташовані на території 11 країн, працевлаштовано 125 тисяч людей.

Видавництво Люблінського католицького університету було нагороджене «Феніксом», тобто нагородою Товариства католицьких видавців. Вона була присвоєна в категорії «Науки костелу» за видання двох томів книжки «Костел – знак серед народів», яка з'явилася у видавничій серії «Opera Omnia» Йозефа Ратцінгера. ЛКУ ім. Яна Павла II отримав від Ватикану ексклюзивне право видавати друком у книжковій формі праці Йозефа Ратцінгера. Загалом з'явиться 16 томів.

Реконструювано Саський парк, що знаходиться в центрі Любліна. Це головний міський парк відпочинку. Новим ритмом почне жити концертна мушля разом із глядацькими місцями. Нині закінчується встановлення привезених з Італії елегантних зелених лавок для глядачів. Перший урочистий концерт у цьому об'єкті відбудеться 1 травня цього року.

1 квітня розпочався новий сезон у Палаці в Козлувці, що на Люблінщині. Це єдина в Європі ідеально збережена магнатська резиденція, котра наче вживу перенесена з давньої епохи. Гарний палац, збудований у XIX столітті, і такий же гарний парк. Палацово-парковий комплекс у Козлувці буде відкритий для відвідувачів сім місяців, після чого наступить щорічний тримісячний період консервації об'єкта й зібраних у ньому праць.

Із травня розпочнеться «заквітчення Любліна». Передбачається, що буде висаджено 25 тисяч квітів. Багатими на квіти будуть міські рондо, на 90 ліхтарях висітимуть горщики з квітами. 140 ящиків із квітами оздоблять огорожі, розміщені на кількох головних вулицях. Особливо dbaє про те, щоб місто було прикрашене квітами, міський голова Любліна Кшиштоф Жук.

Продукти харчування і новий одяг можуть опинитися в подарункових коробках, висланих із Польщі до наших сусідів в Україні. Ось приклад підготовки коробки в Люблінській католицькій архідieceзії для однієї з українських сімей в Колодіївці. Тут складено коробку із вказаними речами вагою двісті кілограмів. Половину становлять запаковані фабрично продукти, але без продуктів тваринного походження, а решта – новий одяг. Не можна вкладати алкоголю, цигарок, взуття, а також вживаного чи знищеного одягу. «Карітас» Люблінської дієцезії передав уже багато подібних коробок, беручи участь в акції «Родина родині», тобто допомозі нашим сусідам.

Мешканці Люблінщини розділилися. Одні вважають, що пошук сланцевого газу, котрий ведеться нині у воєводстві, цілком зрозумілий, а навіть необхідний, з огляду на загрозу «газових труднощів». Інші кажуть, що пошук газу призводить до знищення природи, забруднення води і т.п. Переважають думки, що свердильні роботи необхідно продовжити. У березні фірма «Orlen» завершила свердильні роботи в Луківському повіті. Нині триває аналіз проб. Свердління у гміні Сточек Луківський тривали шість тижнів. «Orlen» заглибився тут на чотири кілометри, збираючи 144 проби. Якщо лабораторні показники будуть позитивними, то «Orlen» повернеться до подальших робіт у Луківському повіті. Поки що представники фірми поїхали до Свідніки. Останнім часом Міністерство охорони навколишнього середовища в Польщі видало на пошук сланцевого газу 100 дозволів різним фірмам. До кінця року вони проведуть 85 подальших пробних свердлень.

На заводі хірургічного обладнання в Радзину Підляському з'явиться нова виробнича зала хірургічних інструментів. Виробництво триває тут із 2010 року. Донині тут працювало 150 осіб, а через два роки, коли нова зала розпочне роботу, працевлаштування зросте удвічі. Це матиме велике значення в боротьбі з безробіттям в Радзину Підляському, рівень якого становить тут нині 16%. На заводі виготовляють хірургічні інструменти виключно на експорт. Головні споживачі – це Сполучені Штати Америки, Австралія, Німеччина, Франція та Великобританія.

WARUNKI UCZESTNICTWA

1. Szkoła przeznaczona jest dla słuchaczy z krajów Europy Wschodniej, Bałkanów, Azji Środkowej i Kaukazu. Ma na celu umożliwienie poznania stanu nauki, nowych środowisk i wybitnych naukowców, zdobycie orientacji w zasobach archiwów i bibliotek polskich. Szkoła nie daje możliwości samodzielnej pracy badawczej, przygotowuje raczej słuchaczy do przyszłych, dłuższych pobytów naukowych w Polsce.

2. Pełnoprawnymi uczestnikami Szkoły mogą być wyłącznie cudzoziemcy, absolwenci studiów wyższych, prowadzący własne badania naukowe, którzy nie przekroczyli 35. roku życia.

3. Od kandydatów wymaga się znajomości dwu języków wykładowych Szkoły: polskiego i angielskiego, obu w stopniu pozwalającym na rozumienie i korzystanie z wykładów.

4. Preferowane będą kandydatury osób specjalizujących się w tematyce historii i współczesności Europy Wschodniej, zwłaszcza XIX i XX w., a także rozpadu komunizmu i transformacji krajów regionu.

5. Program Szkoły składa się z serii wykładów i seminariów (jedno seminarium do wyboru – wedle tematów własnych, naukowych zainteresowań i badań uczestników Szkoły) oraz objazdów naukowych z zakresu historii sztuki i kultury, zawiera także w sobie prezentacje instytucji, archiwów i bibliotek naukowych. Słuchacze, którzy wypełnią wszystkie przepisane programem wymagania otrzymają «Dyplom Wschodniej Szkoły Letniej».

STYPENDIA

1. Kandydaci z Europy Wschodniej, a także Kaukazu i Azji Środkowej spełniający merytoryczne warunki pełnego uczestnictwa mogą ubiegać się o stypendium na pokrycie całości lub części (zależnie od kraju pochodzenia) kosztów pobytu w Szkole (hotel, wyżywienie, wykłady, materiały, objazdy naukowe), a także częściowe dofinansowanie kosztów podróży.

2. Podanie o przyznanie stypendium oraz pokrycie kosztów podróży należy dołączyć do przesyłanych dokumentów.

DOKUMENTY

1. Kandydaci proszeni są o nadesłanie pocztą następujących dokumentów:

- wypełniony kwestionariusz Szkoły,
- podanie o przyjęcie, zawierające opis prac i zainteresowań naukowych,
- curriculum vitae wraz z fotografią,
- wykaz wszystkich publikacji naukowych,
- dwie opinie badaczy problematyki, którą kandydat się zajmuje (jeśli to możliwe – jedna z Polski),
- kopia dyplomu ukończenia pełnych studiów wyższych.

2. Termin nadsyłania kompletu dokumentów upływa 20 maja 2014 r.

3. Rozpatrywane będą wyłącznie podania zawierające komplet wymaganych dokumentów. Podanie o przyjęcie i kwestionariusz winny być przygotowane w języku polskim, a curriculum vitae w języku angielskim.

4. Aplikacje kandydatów, niezależnie od wyników, nie będą odsyłane.

ZAPROSZENIE

Kandydaci zakwalifikowani do Szkoły otrzymają formalne imienne zaproszenie, wystosowane przez Studium Europy Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego ok. 30 maja 2014 r., o czym zostaną powiadomione konsulaty RP.

UNIwersytet Warszawski

XXIV

WSCHODNIA SZKOŁA LETNIA

Międzynarodowa Szkoła Historii i Współczesności Europy Wschodniej i Środkowej

Wykłady – seminaria – sesje specjalne – wizyty w instytucjach, archiwach i bibliotekach – objazdy naukowe

XXIV WSCHODNIA SZKOŁA LETNIA
1 – 21 VII 2014 r.

WYKŁADY I SEMINARIA SZKOŁY (1 – 9 VII oraz 14 – 21 VII)

WYKŁADY – profesorowie z Polski oraz zagranicą;

SEMINARIA – cztery seminaria do wyboru wedle tematów badań uczestników

WARSAW EAST EUROPEAN CONFERENCE (10 – 13 VII)

WSCHODNIA SZKOŁA LETNIA – UNIwersytet Warszawski – STUDIUM EUROPY WSCHODNIEJ
Pałac Potockich, Krakowskie Przedmieście 26/28; PL 00-927 Warszawa; tel. +48-22 55 22 555, fax 22 55 22 222
e-mail: wsl.studium@uw.edu.pl; www.studium.uw.edu.pl

Projekt jest współfinansowany w ramach programu
polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych w 2014r.

polska pomoc

INTELIgENTNY START

wspiera studentów i absolwentów pідтримує студентів і випускників

Program «Inteligentny Start» to przedsięwzięcie, którego idea jest wspieranie polskich studentów i absolwentów zagranicznych uczelni.

Celem programu jest umożliwienie przedstawicielom polskiej – aktualnym studentom lub absolwentom uczelni zagranicznych mieszkającym w kraju, w którym ukończyli studia – zdobycia doświadczenia zawodowego przez odbycie praktyk lub zapewnienie stałego zatrudnienia w zagranicznych oddziałach polskich firm.

Funkcją przedsięwzięcia «Inteligentny Start» jest zapewnienie polskim przedsiębiorstwom warunków do odkrywania nowych możliwości inwestycyjnych na zagranicznych rynkach dzięki wykorzystaniu potencjału rodaków mieszkających za granicą.

Poza oczywistymi profitami w postaci wzbogaconego życiorysu, młodzi ludzie zyskują łatwiejszy start zawodowy, często w prężnie rozwijających się przedsiębiorstwach oraz bardzo ważny kontakt z krajem ojczystym. Jest to niewątpliwie okazja do szlifowania swoich umiejętności, pogłębiania wiedzy, kwalifikacji oraz do zdobycia pierwszej, atrakcyjnej pracy.

Więcej informacji znajduje się na stronie internetowej: www.intelligentny-start.org, która od 9 maja b.r. stanie się w pełni gotową platformą wspólnego kontaktowania studentów

z pracodawcami. Umożliwi ona zakładanie własnych kont, profili użytkowników obydwu stron, wysyłanie wzajemnych ofert współpracy oraz przekazywanie niezbędnych informacji.

Program jest finansowany ze środków fundatorów, samej fundacji oraz Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Przyłączenie się do inicjatywy jest bezpłatne (zarówno utworzenie kont na platformie internetowej, otrzymywanie informacji oraz poszukiwanie kandydatów). Jedyne koszty, jakie przewiduje program, to koszty zatrudnienia studenta bądź absolwenta ponoszone przez przedsiębiorców, które częściowo będą finansowane ze środków fundacji.

Do współpracy mogą przyłączyć się organizacje polonijne, organizacje studenckie, biura karier. Formalny warunek – przesłanie listu intencyjnego (w dwóch kopiach, podpisanych przez reprezentanta) oraz własnego logo. Przedsiębiorcy oraz studenci zobowiązani będą jedynie do uzupełnienia niezbędnych rubryk wiodących na platformie internetowej w celu utworzenia jasnego, kompletnego oraz wiarygodnego profilu.

«Inteligentny Start»

Програма «Інтелігентний старт» – це акція, що має на меті підтримку польських студентів і випускників закордонних вишів.

Програма має на меті надати активним студентам чи випускникам закордонних вишів, полякам за національністю, які живуть у країні, в котрій закінчили університет, здобути професійний досвід за допомогою практики або отримати постійне місце роботи в закордонних відділах польських фірм.

Програма «Інтелігентний старт» покликана забезпечити польським підприємствам умови для відкриття нових інвестиційних можливостей на зарубіжних ринках завдяки використанню потенціалу своїх земляків, які проживають за кордоном.

Окрім таких очевидних плюсів, як урізноманітнення своєї біографії, молодь отримує легший професійний старт, часто на фірмах з динамічним розвитком, а також не менш важливі контакти з рідною країною. Безсумнівно, це можливість покращити свої вміння, поглибити знання, кваліфікацію та отримати першу, до того ж цікаву роботу.

Більше інформації можна знайти на сайті: www.intelligentny-start.org, який із 9 травня цього року стане цілком готовою платформою співпраці студентів і роботодавців. На ньому

можна буде створити власний акаунт, профілі користувачів з обох сторін, вислати взаємні пропозиції співпраці та передавати необхідну інформацію.

Фінансування програми відбувається з фондів засновників, самої фундації та Міністерства закордонних справ РП. Участь у програмі безкоштовна (в тому числі підписка на інтернет-платформі, отримання інформації та пошуки кандидатів). Єдині витрати, передбачені програмою, – це кошти працевлаштування студента чи випускника, які сплачують підприємці, котрі теж частково фінансують фундацію.

До співпраці запрошуються полонійні організації, студентські товариства, відділи працевлаштування. Формальна умова участі – вислати лист із проханням (у двох копіях, підписаний відправником) та власний логотип. Підприємці та студенти повинні лише заповнити необхідні рубрики на інтернет-платформі з метою створення чіткого, повного і дійсного профілю.

«Інтелігентний старт»

Uniwersytet Warszawski zaprasza na studia licencjackie i magisterskie

Варшавський університет запрошує навчатися на бакалавраті та в магістратурі

Uniwersytet proponuje kierunek Ukrainistyka z językiem rosyjskim i angielskim.

Університет пропонує навчання за спеціальністю «Україністика з російською та англійською мовами».

Studiując w Katedrze Ukrainistyki Uniwersytetu Warszawskiego, masz możliwość uczyć się na najlepszej uczelni w Polsce i zdobyć dyplom uznawany przez wszystkie kraje europejskie. Ukończone studia licencjackie można kontynuować na każdej europejskiej uczelni.

Program studiów licencjackich i magisterskich obejmuje naukę języka ukraińskiego, rosyjskiego i angielskiego. Studenci mają możliwość poznania zarówno języka ogólnego, jak i specjalistycznego (biznesu i ekonomii, mass mediów, turystyki i prawa), doskonalenia swoich umiejętności w zakresie przekładu. Proponujemy ponadto zajęcia z kultury i literatury prowadzone w tych językach. Studenci uczą się również rozumienia procesów politycznych i społecznych na Ukrainie, w Europie i na świecie.

Wiedza i umiejętności zdobyte w czasie studiów pozwalają absolwentom na podjęcie pracy w zawodzie tłumacza, dziennikarza, pracownika dyplomacji i branży turystycznej oraz prywatnych firm działających w Polsce i na Ukrainie, instytucji rządowych i pozarządowych, mediów i wydawnictw.

Wykaz dokumentów na stronie:

<http://www.rekrutacja.uw.edu.pl/index.php/rekrutacja/wymagane-dokumenty>

Dokładne informacje:

<http://www.rekrutacja.uw.edu.pl/>
https://irk.uw.edu.pl/katalog.php?op=info&id=S1-UKR-JRA&kategoria=studia_1
https://irk.uw.edu.pl/katalog.php?op=info&id=S2-UKR-JRA&kategoria=studia_2
<http://www.ukraina.uw.edu.pl/glowna.html>
 e-mail: m.saniewska@uw.edu.pl
 Rejestracja: <https://irk.uw.edu.pl>
 Termin składania dokumentów – lipiec 2014.
 Rozpoczęcie studiów – październik 2014

Навчаючись на кафедрі україністики Варшавського університету, Ви матимете можливість навчатися в найкращому університеті Польщі та отримати диплом, який визнають в усіх країнах Євросоюзу.

Програма навчання передбачає вивчення української, російської та англійської мов. Студенти вивчають як практичну мову, так і спеціальну (ділове мовлення, мову ЗМІ, туризму, права), вчать робити переклади різного типу. Крім цього, у програму входять заняття з культури, літератури, історії, права та ін. Студенти вчать розуміти політичні та суспільні процеси, що відбуваються в Україні, Європі та світі.

Ми даємо ґрунтовні знання, готуємо майбутніх перекладачів усіх запропонованих мов, журналістів, працівників освіти та культури, органів державної адміністрації, міжнародних організацій, торгівлі й туризму.

Ми допоможемо студентові з-за кордону записатися на заняття з польської мови, владнати справи у відділі міграції. Студенти допоможуть організувати життя поза університетом – проживання в гуртожитку, вечірки, подорожі, роботу.

Перелік документів:

<http://www.rekrutacja.uw.edu.pl/index.php/rekrutacja/wymagane-dokumenty>

Детальні інформація:

<http://www.rekrutacja.uw.edu.pl/>
https://irk.uw.edu.pl/katalog.php?op=info&id=S1-UKR-JRA&kategoria=studia_1
https://irk.uw.edu.pl/katalog.php?op=info&id=S2-UKR-JRA&kategoria=studia_2
<http://www.ukraina.uw.edu.pl/glowna.html>
 Пишіть нам: m.saniewska@uw.edu.pl
 Реєстрація абітурієнтів за адресою: <https://irk.uw.edu.pl>
 Термін подання документів – липень 2014 р.
 Початок навчання – 1 жовтня 2014 р.

Ви можете вибрати 5-річну форму навчання: після трьох років навчання отримати диплом бакалавра, після наступних двох – диплом магістра. Із дипломом бакалавра україністики з російською та англійською мовами можна продовжити вчитися на магістерських студіях на нашій кафедрі або на інших кафедрах (факультетах) Варшавського університету. Здобути диплом магістра можна також в іншому навчальному закладі Польщі та Європи. Особи з дипломом бакалавра, отриманим у Польщі або за її межами (також в Україні), можуть вступати на четвертий курс і після двох років навчання одержати диплом магістра. Починаючи з другого курсу, є можливість навчатися відразу на двох факультетах.

Оплата за навчання для іноземців становить 1000 євро за семестр. Студенти з Картою Поляка навчаються безкоштовно.

Приймаємо документи без посередників.

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Egzaminy na studia w Polsce ze stypendium Rządu RP dla osób polskiego pochodzenia

Osoby polskiego pochodzenia mogą zapoznać się z zasadami, trybem i zakresem rekrutacji na polskie wyższe uczelnie, które umieszczono na stronie Konsulatu Generalnego RP w Łucku (www.luck.msz.gov.pl).

Zasady te dotyczą osób polskiego pochodzenia (narodowości polskiej) z państw Europy Środkowo-Wschodniej, Gruzji, Kazachstanu, Turkmenistanu, Uzbekistanu na kształcenie w Polsce ze stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na rok 2014/2015.

Informacja o rekrutacji znajduje się pod adresem:

http://www.luck.msz.gov.pl/pl/wspolpraca_dwustronna/edukacja_i_programy_stypendialne/studia_w_polsce/

Można tu pobrać następujące dokumenty:

- Kwestionariusz kandydata na studia w Polsce;
- Zasady, tryb i zakres rekrutacji osób polskiego pochodzenia (narodowości polskiej) z państw Europy Środkowo-Wschodniej, Gruzji, Kazachstanu, Turkmenistanu, Uzbekistanu na kształcenie w Polsce ze stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Wykaz przedmiotów, z jakich będą prowadzone sprawdziany testowe;
- Tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego;
- Podstawowe informacje dla cudzoziemców polskiego pochodzenia (narodowości polskiej) podejmujących kształcenie w Polsce
- Informacja o zasadach wypłacania stypendium ministra nauki i szkolnictwa wyższego
- Oświadczenie
- Wymagane dokumenty.

Іспити для навчання зі стипендією уряду Республіки Польща для осіб польського походження

Особи польського походження мають можливість ознайомитися з правилами та умовами відбору до польських вищих навчальних закладів, котрі розміщені на сторінці Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку (www.luck.msz.gov.pl).

Ці умови стосуються вступу осіб польського походження (польської національності) з країн Центральної та Східної Європи, Грузії, Казахстану, Туркменістану, Узбекистану на навчання в Польщі зі стипендією Міністерства науки та вищої освіти на 2014/2015 рік.

Інформація про відбір знаходиться на сторінці:

http://www.luck.msz.gov.pl/pl/wspolpraca_dwustronna/edukacja_i_programy_stypendialne/studia_w_polsce/

Тут можна завантажити наступні документи:

- Анкета кандидата на навчання в Польщі;
- Правила та умови вступу осіб польського походження (польської національності) з країн Центральної та Східної Європи, Грузії, Казахстану, Туркменістану, Узбекистану на навчання в Польщі зі стипендією Міністерства науки та вищої освіти;
- Перелік предметів, з яких проводимуться тести;
- Правила проведення кваліфікаційної процедури;
- Основна інформація для іноземців польського походження (польської національності), котрі починають навчання в Польщі;
- Інформація про правила виплати стипендії Міністерства науки та вищої освіти;
- Заява
- Список необхідних документів.

USA myślą o wysłaniu żołnierzy do Europy Środkowej

Sekretarz obrony USA Chuck Hagel powiedział, że NATO rozważa opcję wysłania do Europy Środkowej na stałe amerykańskich żołnierzy w związku z zagrożeniem, jakie w Europie stworzyła w ostatnim czasie Rosja. Potwierdził tym samym słowa dowódcy Sojuszu w Europie, gen. Philipa Breedlove’a, którego cytował «New York Times».

Chuck Hagel powiedział, że rzeczywiście Sojusz Północnoatlantycki rozważa decyzję o skierowaniu w ten region wojsk. – Wysłanie brygady 5 tysięcy żołnierzy jest brane pod uwagę – wyjaśnił.

Bloomberg zwraca uwagę na to, że w 2012 r. administracja Baracka Obamy wdrożyła nową strategię obrony USA, w efekcie której z Europy wycofano dwie z czterech stacjonujących tam brygad – w sumie 10 tys. żołnierzy. Strategia zakładała, że Europa pozostanie kontynentem spokojnym, a Rosja będzie raczej partnerem niż wrogiem, co pozwoli Stanom Zjednoczonym skupić się na Azji Wschodniej.

Hagel wyjaśnił, że propozycje brane pod uwagę przez NATO – m.in. wprowadzenie na stałe floty na Morze Czarne – «nie są przejściem do ofensywy». NATO jest organizacją broniącą, nie atakującą – dodał.

Nowy plan działań NATO powstaje po to, by upewnić «wszystkich członków Paktu o tym, że – tak jak jest zapisane – będziemy bronili każdego z nich».

Stany Zjednoczone w swoich bazach na całym świecie mają rozlokowane 400 tys. żołnierzy. Tylko 10 tys. stacjonuje na Starym Kontynencie.

Tvn24

У США думають про те, щоб вислати солдатів до Центральної Європи

Секретар оборони США Чак Хейгел сказав, що НАТО розглядає можливість відправити в Центральну Європу на постійній основі американських солдатів у зв’язку із загрозою, яку в Європі створила останнім часом Росія. Таким чином, він підтвердив слова головнокомандувача Альянсу в Європі генерала Філіпа Брідлава, якого цитувало видання «New York Times».

Чак Хейгел сказав, що Північноатлантичний альянс дійсно розглядає рішення про те, щоб відправити в цей регіон війська. «Ми беремо до уваги відправку бригади із 5 тисяч солдатів», – пояснив він.

«Блумберг» звертає увагу на те, що у 2012 році адміністрація Барака Обами впровадила нову стратегію оборони США, в результаті якої з Європи було забрано дві з чотирьох бригад, що там перебували, – загалом 10 тисяч вояків. Стратегія передбачала, що Європа залишиться континентом миру, а Росія буде, партнером, а не ворогом, що дозволить Сполученим Штатам Америки зосередитися на Східній Азії.

Хейгел пояснив, що пропозиції, які бере до уваги НАТО, в тому числі введення у Чорне море флоту, – не є переходом у наступ. «НАТО є організацією, що обороняє, а не атакує», – додав він.

Новий план дій НАТО з’являється для того, щоб переконати «всіх членів пакту в тому, що, як і передбачає договір, ми будемо обороняти кожного із них».

Сполучені Штати Америки на своїх базах у всьому світі зосередили 400 тисяч солдатів. На Старому континенті перебуває 10 тисяч солдатів.

Tvn24

Rosyjska inwazja na Ukrainę jest realna

Premier Donald Tusk uznał za realną możliwość rosyjskiej inwazji na wschodnią i południową Ukrainę. Ostrzegł przed próbami podzielenia krajów Europy i wezwał do stworzenia unii energetycznej.

«Niebezpieczeństwo inwazji na wschodnią i południową Ukrainę jest realne» – powiedział Tusk, zastrzegając, że «nikt nie wie, czy do tego dojdzie».

«Ale jeśli cały świat już dziś uważa atak na Ukrainę za możliwy, jeżeli przyzwyczailiśmy się do tej myśli, to jest to dowód na to, jak dramatycznie zmieniła się sytuacja» – zauważył szef rządu.

Tusk zaznaczył, że problem obecności NATO, w tym powstanie tarczy antyrakietowej, jest w Polsce cały czas sprawą aktualną. «Nasz rachunek jest prosty: lepsza od wszystkich papierowych gwarancji jest fizyczna obecność NATO w Polsce» – wyjaśnił. Dodał, że realizacja tych planów jest zgodna z interesami UE, gdyż właśnie na Wschodzie przebiega «prawdziwa granica zewnętrzna Unii».

Rzeczpospolita

Російський напад на Україну є реальним

Прем’єр-міністр Польщі Дональд Туск визнав реальною можливістю російського нападу на східну та південну Україну. Він застеріг від спроб поділу країн Європи і закликав створити енергетичний союз.

«Небезпека нападу на східну та південну Україну є реальною», – сказав Туск, застерігаючи, що «ніхто не знає, чи до цього дійде».

«Але якщо весь світ уже сьогодні вважає атаку на Україну можливою, якщо ми призвичаїлися до цієї думки, то це доказ того, наскільки драматично змінюється ситуація», – зауважив керівник уряду.

Туск зазначив, що проблема присутності НАТО, в тому числі розміщення антиракетного щита, в Польщі надалі актуальна. «Наша думка проста: кращою від усіх паперових гарантій є фі-

2014

NATOSCOPE

зична присутність НАТО в Польщі», – пояснив він. Додав також, що реалізація цих планів відповідає інтересам ЄС, оскільки на Сході проходить «справжній зовнішній кордон Євросоюзу».

Rzeczpospolita

Gruzja chce przystąpić do NATO

Prezydent Gruzji Giorgi Margwelaszwili po spotkaniu w Warszawie z prezydentem Bronisławem Komorowskim powiedział, że jego kraj jednoznacznie dąży do przystąpienia do NATO. Gruziński prezydent potwierdził także aspiracje europejskie Tbilisi.

Na wspólnej z prezydentem Komorowskim konferencji prasowej Margwelaszwili dziękował Polakom za wieloletnie, stabilne, partnerskie stanowisko wobec Gruzji. «Kiedy Gruzja patrzy ku Europie, wie, że ma tam wiernego przyjaciela, na którego może liczyć w sytuacjach zarówno skomplikowanych, jak i codziennych» – podkreślił prezydent Gruzji.

«Jesteśmy jednoznaczni w naszych aspiracjach i dążeniach, by przystąpić do NATO i w aspiracjach europejskich» – zaznaczył Margwelaszwili. Zapewnił, że Gruzja jest za szybkim podpisaniem umowy stowarzyszeniowej z Unią Europejską.

Gazeta.pl

Gruzja chce wstąpić do NATO

Prezydent Gruzji Георгій Маргвелашвілі після зустрічі у Варшаві з президентом Польщі Броніславом Коморовським сказав, що його країна однозначно прагне вступити в НАТО. Грузинський президент також підтвердив європейські прагнення Тбілісі.

На спільній з президентом Коморовським прес-конференції Маргвелашвілі дякував полякам за багаторічну стабільну партнерську позицію щодо Грузії. «Коли Грузія дивиться на Європу, то знає, що має там вірного приятеля, на якого може розраховувати в ситуаціях як складних, так і щоденних», – підкреслив президент Грузії.

«Ми однозначні в наших аспіраціях та прагненнях, щоб вступити до НАТО, а також в європейських аспіраціях», – зазначив Маргвелашвілі. Запевнив, що Грузія виступає за швидке підписання договору про асоціацію із Європейським Союзом.

Gazeta.pl

Rosja pogwałciła swoje międzynarodowe zobowiązania

NATO zaprzeczyło, jakoby naruszyło porozumienia z Rosją planując zwiększenie liczebności swych sił w Europie Wschodniej. Sojusz zaznaczył, że to Moskwa «pogwałciła wszelkie zasady i międzynarodowe zobowiązania», okupując należący do Ukrainy Krym.

Szef rosyjskiej dyplomacji Siergiej Ławrow powiedział wcześniej, że Rosja oczekuje od NATO wyjaśnień w sprawie dodatkowej obecności wojsk Sojuszu na terytorium państw Europy Wschodniej i wysłała już w tej sprawie «odpowiednie pytania».

Dodał, że zgodnie z deklaracją rzymską, na mocy której powołano Radę NATO-Rosja, i aktem założycielskim Rady «nie powinno być stałej dodatkowej obecności sił NATO na terytorium krajów wschodnioeuropejskich».

Tymczasem sekretarz generalny NATO Anders Fogh Rasmussen powiedział, że nie dotarły do niego pytania władz rosyjskich. Oskarżenia kierowane przez Moskwę pod adresem Sojuszu nazwał «propagandą i dezinformacją».

«Rosja w akcie założycielskim Rady NATO-Rosja zobowiązała się do poszanowania integralności terytorialnej, suwerenności i politycznej niezależności innych (państw). Teraz w sposób rażąco narusza te zobowiązania» – napisał Rasmussen na Twitterze.

Niezależna.pl

Росія порушила свої міжнародні зобов’язання

НАТО заперечила, що, начебто, порушила домовленості з Росією, плануючи збільшити кількість своїх сил у Східній Європі. Альянс зазначив, що це Москва «порушила всі принципи та міжнародні зобов’язання», окупувавши Крим, який належить Україні.

Керівник російської дипломатії Сергій Лавров сказав раніше, що Росія очікує від НАТО пояснень додаткової присутності військ Альянсу на території країн Східної Європи і вже висилає «відповідні питання».

Він додав, що відповідно до Римської декларації, на основі якої було сликано Раду НАТО-Росія, та акту заснування Ради «не повинно бути постійної додаткової присутності сил НАТО на території східноєвропейських країн».

Тим часом Генеральний секретар НАТО Андерс Фог Рас-

муссен сказав, що до нього не дійшли такі питання російських властей. Звинувачення Москви на адресу Альянсу він назвав «пропагандою та дезінформацією».

«Росія в акті заснування Ради НАТО-Росія зобов’язалася шанувати територіальну, суверенність та політичну незалежність інших (країн). Нині ці зобов’язання порушуються грубим способом», – написав Расмуссен у Твіттері.

Niezależna.pl

NATO tworzy plan obrony przed Rosją

Zwiększenie siły rażenia lotnictwa, więcej okrętów na Bałtyku i Morzu Czarnym, być może kilka tysięcy żołnierzy z USA w Europie Wschodniej. Taki plan działań NATO wobec zagrożenia ze strony Rosji przedstawia gen. Philip Breedlove, dowódca sił NATO w Europie.

Wszystko to reakcja na koncentrację wojsk po rosyjskiej stronie.

Rosjanie mają wzdłuż granic z Ukrainą rozmieszczone helikoptery, myśliwce, dywizje pancerne, artylerię, komandosów i szpitale polowe.

Generał podkreślił, że na Ukrainie tamtejsze wojska nie potrafiłyby powstrzymać wroga. – Mają wiele możliwości i mogą podjąć taką decyzję, jaką chcą – określił potencjalne działania sił rosyjskich.

Breedlove zwrócił też uwagę na to, że w styczniu Rosja wykonała test pocisku rakietowego wystrzelonego z ziemi, prawdopodobnie łamiąc tym traktat pomiędzy ZSRR i USA z 1987 r. zakazujący takich działań.

www.tvn24.pl

NATO створює план оборони від Росії

Збільшення сил авіаційного ураження, більша кількість кораблів на Балтійському та Чорному морях, можливо, кілька тисяч солдатів зі США в Східній Європі. Такий план дій НАТО щодо загрози зі сторони Росії представляє генерал Філіп Брідлав, командувач сил НАТО в Європі.

Усе це – реакція на концентрацію військ із російського боку.

Росіяни розмістили вздовж кордонів з Україною гелікоптери, винищувачі, танкові дивізії, артилерію, спецназ і польові шпиталі.

Генерал підкреслив, що в українське військо не змогло б стримати ворога. «Вони мають багато можливостей і можуть прийняти таке рішення, яке хочуть», – так він окреслив потенційні дії російських сил.

Брідлав також звернув увагу на те, що в січні Росія виконала тестовий ракетний запуск, здійснений із землі, правдоподібно порушуючи договір, підписаний між СРСР та США в 1987 році, який забороняв такі дії.

www.tvn24.pl

Nowak: Ukraina nie jest członkiem NATO i prędko nie może się nim stać

«Każdy dobry dyplomata usiłuje poznać motyw swojego partnera lub przeciwnika. Jeżeli boimy się tego, co robi Rosja, warto żebyśmy dobrze znali ich prawdziwe motyw» – powiedział Jerzy Maria Nowak, były ambasador przy NATO.

Komentując rozmowy Kerrego i Ławrowa o kryzysie ukraińskim, były ambasador stwierdził, że nie powinniśmy dać się zwariować. „Jest to trochę takie spiskowe podejście. Na pierwszym miejscu postawiłbym fakt, że długa rozmowa między Kerryem, a Ławrowem dotyczyła tematu Ukrainy, ale również omawiano sprawy Syrii i Korei Północnej» – dodał.

Były ambasador powiedział, że dzisiaj tym, kto dąży do zmiany statusu quo oraz zmiany w systemie bezpieczeństwa europejskiego jest Rosja, nie Stany Zjednoczone. „Nie chcemy nowego konfliktu. Dzisiaj sama Rosja obala to porozumienie, które nie było podpisane ale dosyć mocno obowiązywało, i zasadniczo zmienia warunki».

«Ukraina nie jest członkiem NATO i prędko nie może się nim stać. Jest to przykre ale prawdziwe. Żeby być członkiem NATO trzeba spełnić wszystkie podstawowe kryteria. Jedno podstawowe kryterium to nie mieć sporów z innymi państwami, Ukraina tego nie spełnia» skomentował Jerzy Maria Nowak.

Wyborcza.pl

Новак: Україна не є членом НАТО і швидко не може ним стати

«Кожен добрий дипломат намагається зрозуміти мотиви свого партнера чи противника. Якщо ми боїмося того, що робить Росія, потрібно добре знати їхні справжні мотиви», – сказав Єжи Марія Новак, колишній посол при НАТО.

Кomentуючи розмови Керрі та Лаврова про українську кризу, колишній посол ствердив, що ми не повинні втратити здорового глузду. «Це виглядає трохи як змова. На першому місці я би поставив факт, що довга розмова між Керрі та Лавровим стосувалася теми України, але також вони обговорювали справи Сирії та Північної Кореї», – додав він.

Колишній посол сказав, що сьогодні тим, хто прагне змінити статус-кво в європейській системі безпеки, є Росія, а не Сполучені Штати Америки. «Ми не хочемо нового конфлікту. Сьогодні сама Росія змінює умови і знищує порозуміння, яке не було підписане, але досить серйозно зобов’язувало».

«Україна не є членом НАТО і не може швидко ним стати. Це прикро, але це правда. Щоб бути членом НАТО, треба виконати всі основні критерії. Один з основних критеріїв – це не мати конфліктів з іншими країнами. Україна цього не виконує», – пояснив Єжи Марія Новак.

Wyborcza.pl

PRASA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
адміністратор	2 500	Прийом та ревізія товару, вирішення спірних питань
бармен	1 218	Обслуговування відвідувачів ідальні. Робота в ідальні Луцького національного університету (вул. Львівська). Графік роботи з 8.00 до 17.00. Вихідні дні: неділя, понеділок.
бармен	1 500	обслуговування клієнтів, знання технології та рецептури приготування напоїв в кафе "Вербі"
бармен	1 250	потребує виконання робіт з обслуговування відвідувачів кафе, приготування напоїв, кафе "Магніт"
бармен	1 250	робота у піцерії "У Тата" по пр. Відродження, можливе стажування з подальшим працевлаштуванням
бармен	1 250	робота в барі "Старе русло" с. Жидичин
бухгалтер	3 000	виконання звітності, ведення зовнішньо-економічної діяльності, знання 1-С бухгалтерії, попередньо телефонувати
бухгалтер	800,	самостійне складання або приймання до обліку первинні документи у сфері автомобільного транспорту
вантажник	1 300,	навантаження та розвантаження будівельних матеріалів на складі.
вантажник	1 300	навантаження та розвантаження фасованої продукції
верстатник деревообробних верстатів	1 250,	робота на шліфувальному та торцювальному деревообробних верстатах
виконавець робіт	3 000	організація та ведення робіт по зовнішніх мережах водопроводу та каналізації
Виконавець художньо-оформлювальних робіт	4 600	Виконувати художній розпис на стінах, художня ліпка на стінах, моделювання.
Вишивальник	2 500	робота на вишивальних машинах ТАДЖИМА
водій автотранспортних засобів	1 280,	Робота на автомобілі "Вольво" (бензовоз), перевезення по Україні.
водій автотранспортних засобів	1 400	водій автотранспортних засобів на автомобіль "Волга"
водій автотранспортних засобів	753	водіння автомобіля ГАЗ (мікроавтобус)
водій автотранспортних засобів	2 000	доставка товару по місту та області автомобілями "Газель" та "Газон"
водій автотранспортних засобів	2 000	здійснення вантажних перевезень
водій автотранспортних засобів	1 500	Здійснення пасажирських перевезень автобусом "Богдан" по маршруту в межах м. Луцька
водій автотранспортних засобів	1 300,00	робота водієм на вантажний автомобіль з причепом TIR "VOLVO" (категорії С+Е) для закордонних поїздок
водій тролейбуса	2 165	перевезення пасажирів громадським транспортом- тролейбусом "Богдан", "ЗІУ", "ЮМЗ"
Газозварник	1 300	Газопровідні роботи, посвідчення обов'язково
геодезист	2 000	виконувати геодезичні зйомки,знання програми Autocad
двірник	1 218	прибирання території буля установи, підстригання кущів, чищення доріжок
двірник	1 404	якісне прибирання території
диспетчер	1 218	прийняття замовлень на перевезення
експедитор	1 500	доставка алкогольної групи товарів по місту та області, ведення супровідної документації
Електрогазозварник	2 193	виконання зварювальних робіт, застосування раціональних прийомів роботи
інженер з проектно-кошторисної роботи	1 220	знання програми АВК-5, впевнений ПК-користувач
інженер з проектно-кошторисної роботи	2 000	Складання і перевірка кошторисів, складання актів виконаних робіт, розрахунок та узгодження договірних цін на різні види робіт.
інженер з проектно-кошторисної роботи	1 400	складання кошторисів та актів виконаних робіт, будівельно-монтажних робіт та реконструкцій будівель
інженер з проектно-кошторисної роботи	3 000	складання кошторисів, актів виконаних робіт по зовнішніх мережах водопроводу та каналізації, знання програми АВК
інженер з ремонту	1 500	інженер з ремонту офісної техніки(заправка картриджів,лазерних принтерів,ремонт друкууючої техніки)

Посада	З/П	Вимоги
інженер-землепорядник	2 000	виконувати геодезичні зйомки, знання програми Autocad
інженер-конструктор	1 350	знання спеціалізованих програм AutoCad, Lira, Monomax
касир торговельного залу	1 650	обслуговування клієнтів, знання касового апарату.
касир торговельного залу	1 225	Проводить розрахунок з покупцями за придбанні товари, вироби, послуги, проводить розрахунок готівкою або з використанням платіжних карток
комірник	3 000	поставка, закупка та облік інвентаря, миючих засобів, підтримка чистоти території та цехів, контроль за прибиранням газонів і прилеглої території
кондитер	1 560	вміння прикрашати бісквітні та інші кондитерські вироби
кондитер	1 250	Кондитер по випічці. Робота в піцерії "У Тата" по пр. Відродження, 20, можливе стажування з подальшим працевлаштуванням.
кухар	1 220	кухар для приготування гарячих страв
кухар	1 800	приготування перших та других страв, робота в кафе с. Забороль
кухар	1 218	Помічник кухаря. Робота в с. Маяки в барі "Агдаш", гарантується довіз до м. Луцька після закінчення робочого дня
Листоноша (поштар)	1 500	матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання.
майстер лісу	3 000	організація заготівель лісу, відвод рубок, робота з документами, організаторські здібності, знання відповідних нормативних актів. Робота в с.Озерце Ківерцівського району.
Манікюрник	1 300	вміння робити манікюр, педикюр, нарощування нігтів, розпис. Робота в студії краси "Едем"
машиніст екскаватора одноковшового	1 220	Надання кваліфікованих послуг по підготовці до будівельних робіт та технічне обслуговування екскаватора
машиніст крана (кранівник)	1 300	Виконання навантажувально-розвантажувальних робіт, обслуговування крану.
машиніст крана (кранівник)	1 218	Кранівник на автомобільний кран,навантаження вантажів
Менеджер (управитель) в оптовій торгівлі	1 600	замовлення та розповсюдження продукції, знання асортименту, ведення обліку, наявність власного автомобіля, досвід в оптовій торгівлі.
Менеджер (управитель) в оптовій торгівлі	1 300	пошук нових клієнтів по регіонах, наявність досвіду в оптовій торгівлі.
Менеджер (управитель) з адміністративної діяльності	2 000	прийом замовлень по телефону, організація розвозки товарів, розробка бланків та прайсів, ведення табелю робочого часу.
Менеджер (управитель) з логістики	1 500	контроль виконання транспортних (вантажних) перевезень водіями, організація маршрутів, укладання договорів із замовниками
менеджер (управитель) з постачання	2 500	організація закупівлі товару
менеджер (управитель) із збуту	1 500	Реалізація технологічного обладнання для професійної кухні (кафе, бар, ресторан, столова)
менеджер (управитель) із збуту	3 500	робота в с.Струмівка біля "Білочки", продаж та просування стінових матеріалів(цегли, газобетону та інше), оформлення рахунків, складання графіків, поставка продукції до клієнтів
механік з кранового господарства	2 200	обслуговування та контроль кранового господарства
механік з ремонту транспорту	2 500	обслуговування та ремонт автомобілів "Reno", "Honda"
мийник посуду	1 250	робота в кафе "Базилік" по вул.Кравчука, мити посуд, прибирати кафе
начальник відділення зв'язку	1 930	матеріально-відповідальна особа, знання касового апарата, 0,75 одиниці, заробітна плата - 1448,00 грн.
начальник господарського відділу	1 800	ведення господарської діяльності підприємства
Офіс-адміністратор	1 500	виконувати роботу офіс-менеджера, вести вхідну-вихідну документацію
офіціант	1 220	виконувати обов'язки офіціанта в кафе"Вербі"

Посада	З/П	Вимоги
офіціант	1 218	обов'язки офіціанта в кафе "Обрій", "Таллін".
офіціант	1 250	робота у піцерії "У Тата" по пр. Відродження, можливе стажування з подальшим працевлаштуванням
офіціант	1 218	Обслуговування клієнтів. Робота в с.Маяки бар "Агдаш".
охоронець	1 450	відсутність судимості, можливість кар'єрного росту, підходити до чергової частини
охоронець	1 218	Охорона території, виробничих та офісних приміщень.
охоронник	1 300	здійснення охорони промислових об'єктів та закладів громадського харчування
охоронник	1 300	охорона магазину "Наш Край" по пр.Волі, попередньо телефонувати про зустріч.
охоронник	1 300	Охорона матеріальних цінностей
охоронник	1 265	охорона матеріальних цінностей підприємства, гуртівня "ПАККО" м. Луцьк, вул. Кліма Савури
охоронник	1 300	охорона об'єкту м. Луцьку (Порт-Сіті) ,направляти на співбесіду бажано осіб з завершеною службою в армії.
перукар (перукар - модельєр)	1 300	майстер перукар жіночого залу, вміння стригти, фарбувати. Робота в студії-краси "Едем"
перукар (перукар - модельєр)	1 218	перукар жіночого та чоловічого залу; робота в салоні краси "Б'юті Хаус"
перукар (перукар - модельєр)	1 300	Перукар універсал, стрижки, фарбування, зачіски, укладки
підсобний робітник	1 250	навантаження та розвантаження матеріалів, прибирання території
підсобний робітник	610	підсобні роботи відповідно до специфіки даного підприємства.Бажання працювати.
представник торговельний	1 300	Досвід роботи в алкогольній сфері, пошук ринку збуту.
прибиральник службових приміщень	1 340	Прибирає службові приміщення адміністративної будівлі, коридори, сходи, санвузли, туалети.
провізор-косметолог	1 218	обов'язки косметолога, робота в перукарні "Любава", пр-т Соборності
продавець непродовольчих товарів	1 218	Продаж вишivanoї продукції та одягу, режим роботи день через день
продавець непродовольчих товарів	1 218	Розкладка товарів, вміння спілкування з людьми
продавець непродовольчих товарів	1 218	продаж насіння і засобів захисту рослин, робота в смт.Цумань(ринок "Василина")
продавець продовольчих товарів	1 250	магазин "М"ясна точка",знання 1.С-бухгалтерії
продавець продовольчих товарів	1 500	Прийом, викладка, продаж товару, робота на РРО, звіти по РРО, відслідковування термінів реалізації товару.
продавець продовольчих товарів	2 250	прийом, продаж та викладка товарів. Робота в магазині "Продукти", адреса м.Луцьк, вул.Сагайдачного, графік роботи 1,5 доби через 2 доби.
продавець продовольчих товарів	1 218	реалізація харчових продуктів, матеріальна відповідальність
продавець продовольчих товарів	1 218	торгівля продовольчою групою товарів в маг."Продуктовий кошик", знання КА
продавець продовольчих товарів	1 218	Робота в с. Маяки, гарантується довіз до м. Луцька після закінчення робочого дня
рамник	2 500	робота на деревообробних верстатах, розпилювання деревини, організаторські здібності, без шкідливих звичок. Робота в с.Озерце, Ківерцівський район, деревообробний цех.
слюсар з ремонту агрегатів	1 696	здійснення контролю вимірювальних приладів та агрегатів, усунення дефектів устаткування
слюсар-електрик з ремонту електроустаткування	1 590	поточний та неплановий ремонт електроустаткування тролейбуса, автобуса "Богдан", "ЮМЗ", "ЗІУ", медичне страхування
слюсар-ремонтник	1 600	ремонт машин та механізмів, обслуговування технологічного обладнання

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

**STUDIO
FILMOWE
KALEJDOSKOP**

Генеральне Консульство
Республіки Польща
в Луцьку

Під патронатом
Генерального консульства РП
у Луцьку

Przegląd polskich filmów dokumentalnych

ПРОГРАМА КІНОПОКАЗІВ У ЛУЦЬКУ 10-12 КВІТНЯ 2014 року

Сеанси в ці дні будуть відбуватися з 16 до 18 години
Кафе CAFE RING м. Луцьк, пр. Волі, 49а

10 квітня – I КІНОПОКАЗ. Тривалість сеансу – 109 хв.

ПРИВИД (WIDMO) – реж. Вітольд Івашкевіч (Witold Iwaszkiewicz) 1990 р., 9 хв., польська версія, стенограма

ДІТИ РЕВОЛЮЦІЇ (DZIECI REWOLUCJI) – реж. Марія Змаж-Кочановіч (Maria Zmarz-Koczanowicz), 2002 р., 57 хв., польська та англійська версія, стенограма

АМЕРИКАНЕЦЬ У ПНР (AMERYKANIN W PRL) – реж. Пйотр Моравські (Piotr Morawski), 2009 р., 43 хв., польська та англійська версія, стенограма

11 квітня – II КІНОПОКАЗ. Тривалість сеансу – 105 хв.

89 мм ВІД ЄВРОПИ (89 mm OD EUROPY) – реж. Марцель Лозиньські (Marcel Łoziński), 1993 р., 12 хв., польська та англійська версія, стенограма

УСЕ МОЖЕ СТАТИСЬ (WSZYSTKO MOŻE SIĘ PRZYTRAFIĆ) – реж. Марцель Лозиньські (Marcel Łoziński), 1995 р., 41 хв., польська та англійська версія, стенограма

КОМЕДА – МУЗИЧНІ СТЕЖКИ ЖИТТЯ (KOMEDA – MUZYCZNE ŚCIEŻKI ŻYCIA) – реж. Клаудія Базенхоф-Даффі (Claudia Buthenhoff-Duffy), 2010 р., 52 хв., польська та англійська версія, стенограма

12 квітня – III КІНОПОКАЗ. Тривалість сеансу – 102 хв.

КОХАННЯ БЕЗ ВІЗИ (MIŁOŚĆ BEZ WIZY) – реж. Марія Змаж-Кочановіч (Maria Zmarz-Koczanowicz), 2001 р., 36 хв., польська версія, стенограма

СИБІРСЬКИЙ ПРОВІДНИК (SYBERYJSKI PRZEWODNIK) – Мацей Мігас, Єнджей Моравецькі (Maciej Migas, Jędrzej Morawiecki), 2005 р., 46 хв., польська та англійська версія, стенограма

ВАЛЕРІЙ, ПОРТРЕТ ЕНТУЗІАСТА (WALERY, PORTRET ENTUZJASTY) – Ян Ломніцкі (Jan Łomnicki), 1993 р., 20 хв., польська версія, без стенограми

Після сеансу відбудеться зустріч з продюсерами кіностудії «Калейдоскоп» Войцехом Щудло і Пйотром Сьлівінським.

Вхід вільний

**Drodzy nasi Koledzy
Halina i Konstanty Bajczukowie!**

Z okazji narodzin Waszej córeczki, która swoim przyjściem na świat uradowała tak wiele osób, życzymy Wam, aby rosła duża, silna i zdrowa, i żeby była dla Was źródłem nieustającej radości. Stowarzyszenie Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu cieszy się z narodzenia kolejnego Członka Rodziny Felińskich.

Drogi nasz Jubilacie Jurku Chomicz!

Z okazji 50-ki
życzymy
marzeń żeby się spełniły,
przyjaciół żeby pamiętali,
życia żeby było kolorowe,
miłości żeby przyszła,
szczęścia żeby nie opuszczało.
Abyś nigdy nie przestał marzyć,
bo marzenia pozwalają przetrwać
te wszystkie najtrudniejsze chwile.

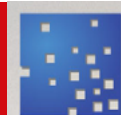

Przyjaciele z Redakcji Monitora Wołyńskiego
i SKP im. Ewy Felińskiej

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

**WOLNOŚĆ
i DEMOKRACJA**